

**CELJSKI
TEDNIK**

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA
CELJE 26. NOVEMBRA 1965 — LETO XV. — ST. 47 — CENA 80 DIN

OB DNEVU REPUBLIKE

Danes imamo znova priložnost, da se vsaj bežno spomnimo poti, dolge 22 let, kolikor jih je preteklo od 29. novembra 1943, ko so bili na zasedanju AVNOJ v Jajcu ustvarjeni temelji nove Jugoslavije.

Danes poteka tudi 20 let od tistih burnih novembrskih dni leta 1945, ko smo na prvih svobodnih volitvah pred vso svetovno javnostjo dokazali, da pomeni nova državna ureditev voljo jugoslovanskih narodov. Odločitev Ustavodajne skupščine, sprejeta 29. novembra 1945 v Beogradu, je bila samo potrditev in konec nekega procesa v zgodovini naših narodov.

Toda današnji praznik republike praznujemo v posebnih okoliščinah: vsa prizadevanja in napori so usmerjeni v ostvarene ciljeve, ki smo si jih zastavili z gospodarsko reformo. Pri tem moramo seveda dalje graditi našo socialistično družbo v vseh njenih samoupravnih oblikah. Niso nam potrebne sanje o bodočnosti, pač pa ustvarjalno delo na trdnih tleh vsakdanjosti. Morebiti bodo leta, ki prihajajo, drugačna od tistih, ki smo jih preživeli. Sedanjost je brez dvoma obremenjena s problemi, ki pa jih ne želimo in ne moremo odložiti, saj je njih reševanje postalo predmet živega interesa državljanov tako v delovnih organizacijah kakor v komunah in na drugih mestih demokratičnega odločanja.

Dosedanje izvajanje ukrepov gospodarske reforme kaže velike uspehe v boju, ki ga bijejo delovni ljudje naše dežele in za katerega so se zavzeli kolektivi kakor družbenopolitične organizacije.

Družbenim odnosom zasnovanim na samoupravljanju ustreza vse bolj neposredno odločanje na področju političnega življenja. Tudi tu imamo pomembne izkušnje. Močno smo razvili skupščinske organizacije od komun do zveze. Njihov vpliv v javnem življenju je vse močnejši. Prav tako se je razmahnilo družbeno upravljanje v delovnih organizacijah, ki vključuje stotisoče delovnih ljudi. Pri vsem tem je važno, kako sprostiti tiste notranje sile, ki bodo dejansko nosilec napredka, humanizma in socialistične demokracije na osnovi dostojanstva delovnega človeka.

Ce bi veljalo ob današnjem prazniku kaj posebej naglasiti, tedaj naj bi bila to dosledna borba za osvoboditev delovnega človeka, ki je v besedi in duhu Programa ZKJ in naše Ustave že postal odločilen činitelj pri odločanju o najvažnejših vprašanjih eksistence in nadaljnje razvoja naše družbe. To je naš delež bogati zakladnici mednarodnega delavskega gibanja, katerega del je tudi Jugoslavija.

DANAŠNJI »CT« V NAKLADI 24.000 IZVODOV

NAJVEČJA FILATELISTIČNA RAZSTAVA V CELJU

Dr. IVAN RIBAR POKROVITELJ

V okviru praznovanja 20-letnice osvoboditve bo celjsko filatelistično društvo »Merkur« organiziralo doslej največjo pionirsko in mladinsko filatelistično razstavo, za katero je prevzel pokroviteljstvo dr. IVAN RIBAR. Kot smo izvedeli od organizatorja razstave, se bo dr. Ivan Ribar osebnostno udeležil otvoritve svečanosti, če mu bo to zdravstveno stanje dovoljevalo. Ob tej priložnosti bo društvo

razvilo svoj prapor in se preimenovalo v filatelistično društvo »dr. Iva na Ribarja«.

Skrbno pripravljena razstava, ki jo bodo odprli 27. t. m. ob 11. uri v Narodnem domu je plod prizadevanj članov filatelistične organizacije, ki vodijo na šolah pionirske in mladinske filatelistične krožke. Najboljše kolekcije bodo nagrajene.

Vsem naročnikom, bralcem in sodelavcem iskrene čestitke ob prazniku republike

Uredništvo in uprava
Tednika
Kolektiv ČP »Celjski tisk«

Kvaliteta na psu

Vso sezono črna rebra od starih krav. Par reber in tri glave. Sram nas je, da moramo prodajati takšno meso, pravi prodajalci Mesnine, ekonomske enote šmarske kmetijske zadruge.

Nekaj zaslužimo mi, zatem zasluži še uprava Mesnine, nato še centralna uprava, če k temu dodamo še maržo — me čudi, da je še takšna cena, pravi upravnik obrata v Rogatcu.

Ta naša ljuba demokracija je tako široka, da ne moremo ničesar ukreniti, da bi stvari izboljšali. Edino, kadar jih dobimo, da... pravi tržni inšpektor.

Na 10. strani

NAD SLAPOVI PLIVE

V mestu na sotočju Plive in Vrbsa se je pozne novembrske dni 1943. leta pisala ena najsvetlejših strani zgodovine nove Jugoslavije. V mestu, ki je doživelo rojstvo in procvit srednjeveške bosenske države pa tudi 1463. leta njen propad in ki je skoraj pet sto let pozneje postalo rojstni kraj nove socialistične Jugoslavije. To je Jajce, mesto zgodovinskega drugega zasedanja AVNOJ.

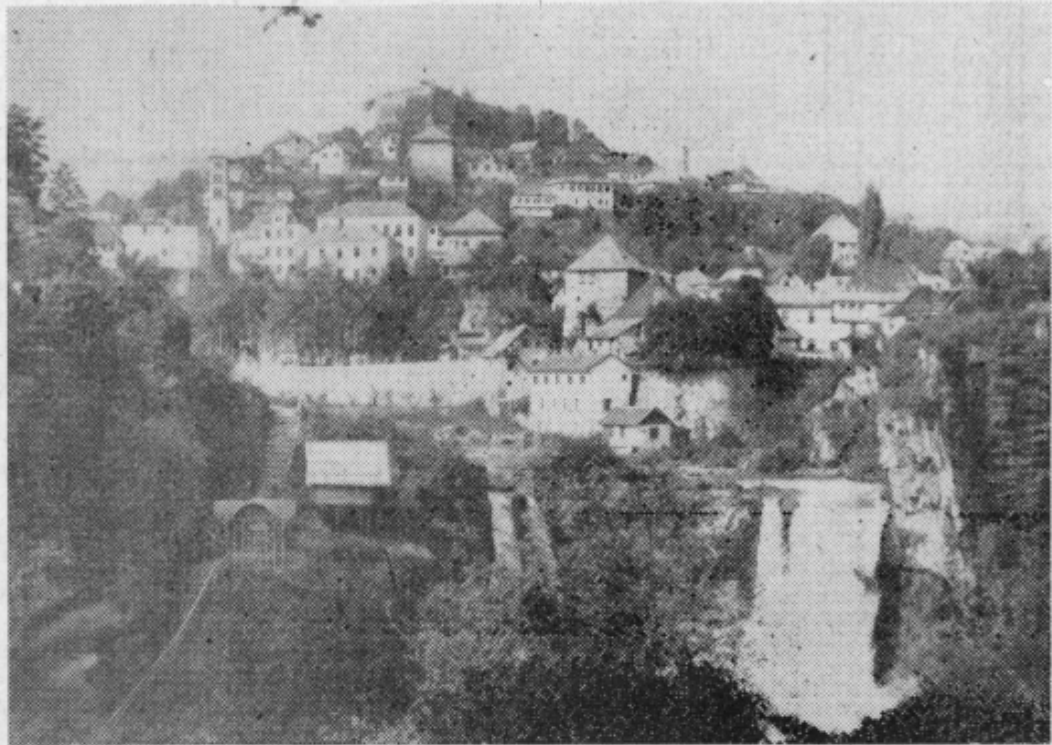
Tiste dni je bilo v Jajcu zelo živahno. Vedeti je treba, da je bilo mesto osvobojeno že 17. avgusta 1943. leta, sovražniku v roke pa je padlo spet 7. januarja 1944. Pet mesecev svobodnega življenja mu je dalo poseben pečat. V njem so se zbrali predstavniki političnega življenja itd. Blizu katakomb je stanoval tovariš Tito, nekaj korakov stran sta imela svoje delovne prostore tovariša Kar-

delj in Rankovič. Tu je tudi hiša, v kateri je stanoval in delal Moša Pišade in kjer je 5. novembra 1943. leta ustanovil Tanjug. Spričo živahnosti mestnega življenja ljudje niti opazili niso, da je Jajce dobilo zadnje dni novembra 1943. leta še nekaj novih prebivalcev. Nihče ni videl njihovega prihoda, zato tudi nihče ni vedel, kaj se snuje. Tajnost je bila več kot utemeljena in nujna.

V noči od 29. na 30. november je bilo Jajce tiho in spokojno. Ležalo je v globoki temi. Le močni slapovi Plive so tisto noč padali bolj živahno in razburkano, kakor da bi šutili, da se v neposredni bližini dogaja nekaj velikega. Tisto noč v mestu ni gorela električna luč. Bila je trda novembrska noč. Le onstran Plive, v velikem domu kulture, je bilo vse razsvetljeno. Čeprav so bila ok-

na zastrta, se je vendarle tu in tam prikrdel žarek svetlobe.

V lepo okrašenem domu se je zbralo 142 predstavnikov jugoslovanskih narodov, od tega 17 iz Slovenije. To so bili delegati drugega zasedanja AVNOJ, ki so na tem zgodovinskem sestanku sprejeli odločilne sklepe in položili temelje novi državi. Nekdo od udeležencev tega zasedanja je v svojih spominih zapisal: Poslušali smo in ploskali, peli Internacionalo in navdušeni opazovali naše voditelje, ki so prihajali na govorniški oder. Daniilo se je že, ko smo utrujeni, sicer pa zadovoljni in srečni zapuščali okrašen in zadimljeno dvorano. Naše delo smo obogatili z novo zmago, katere se takrat še nismo prav zavedali, ker se nam je zdelo in vrtincu partizanskih bojov logična in jasna.

Občanom svojih komun čestitajo k dnevu republike ter jim želijo velikih delovnih uspehov občinske skupščine in družbenopolitične organizacije občin:

Celje, Laško, Mozirje, Šentjur, Šmarje, Žalec, Krško, Velenje, Sevnica, Slovenske Konjice in Brežice.

V OKVIRU PRAZNOVANJA DNEVA REPUBLIKE IN DVAJSETLETICE OSVOBODITVE

OTVORITEV SPOMINSKE SOBE

JUTRI BO PREDSEDNIK REPUBLIKEGA ZDRUŽENJA ZB NOV FRANC LESKOSEK-LUKA OTVORIL SPOMINSKO SOBO IN ODKRIL RELIEF. SVEČANOSTI SE BODO UDELEŽILI POLEG SVOJCEV USTRELJENIH TALCEV SE NAJVIŠJI OBČINSKI IN REPUBLIKSI DRUŽBENO-POLITIČNI DELAVCI

Jutri ob pol treh popoldne bo predsednik občinskega združenja ZB NOV Celje — JOŽE JOŠT sprejel 17 svojcev ustreljenih talcev v prostorih Delavske univerze. Sprejema se bodo udeležili tudi družbeno politični delavci celjske občine. Po pogostitvi in podelitvi »Pisem na smrt obsojenih«, bo ob 16. uri v Starem piskru svečana otvoritev spominske sobe in bronastega reliefa.

Na dvorišču, kjer je okupator ustrelil 374 talcev, bo predsednik združenja ZB NOV Slovenije tovariš FRANC LESKOSEK-LUKA odkril osem metrov dolg in dva metra visok bronast relief, delo akademskega kiparja Černeta iz Ljubljane. Po odkritju reliefa bo še otvoritev spominske sobe. Svečanosti se bodo udele-

žili poleg svojcev ustreljenih talcev še predstavniki občinskih skupščin Maribor, Ptuj, Slov. Bistrica, Zagorje, Hrasnik in Trbovlje ter najvidnejši družbenopolitični delavci celjske ter vseh občin nekdanjega celjskega okraja.

Zvečer ob osmih pa bo kulturna prireditev v prostorih Slovenskega ljudskega gledališča v Celju, na kateri bodo sodelovali pevski zbor F. Prešeren, Komorni zbor ter recitatorji. Ista prireditev bo že danes za srednješolsko mladino ob sedmih zvečer.

Iz dneva v dan, razen ob nedeljah in praznikih, je prišla ob določeni uri. Osemnajst let dan za dnem.

Ko je vstopila, ji je okrog oči in po vseh drobni gubicah, s katerimi ima prepleten obraz, poskakoval nasmeh.

»Kaj se niste gotovi?« je rekla in takoj zatem ovohala ozračje — »fantje, preveč kadite.« Zatem je odprla okno.

»Barbika ima prav.« bi ji pritrčila katera od kolegic. »Preveč kadite.«

Obrazi, ki so bili za hip uprti vanjo, so se znova pogrezili v monotono vsakdanjost. Nato je odšla. Kmalu za tem je odprla vrata:

»Za danes je dovolj! Tudi jutri bo dan.« je dejala in se naslonila ob podboje vrat. Poleg sebe je pristonila dolg ročaj od omele.

Takšna je bila BARBIKA iz dneva v dan. Zatem je počasi njen obraz izginil iz vsakdanjega življenja. V začetku je tu in tam še kdo pobaral: čujte, kje pa je Barbika? In ne da bi počakal odgovor začel znova delati. Zdal je že lep čas ni več ob določnem času. Potihoma, kot je živela, med nami, se je umaknila v

svojo kuhinjo v Linhartovi ulici 18. Ob slovesu je dejala, da jo srce daje.

Pod pazduho sem onegal dar, ki so mi ga dali kolegi in se v jugalu po stopnišču, kjer v prvem nadstropju stanuje. Počakal sem, tako okrog polnočnega je doma, predpolnočnega na tržnici. Kar tako, ponavadi ničesar ne kupi.

»Ooohooo.« je vzkljnila, oči so se ji razstopile v smehu in nato sva se začela oba smejati. Kar tako, kot se smeje Barbika. Kako ste, kako oni, ta pa tisti in ona, čisto vsi. In sva se znova smejala. Takrat že v kuhinji.

»To vam pošiljajo kolegi...« sem menal.

In vi? O sinu je nisem vprašal. 2. oktobra 1942 so ga 23-letnega ustrelili v Mariboru. Pred mizo na steni, na najsvetlejšem

BARBIKA LANDEKER

prostoru visi njegova SPOMENICA. Njo so kmalu zatem zaprli, nato pa odvlekli v internacijo. Tudi hčerko. Onidve sta se vrnili... Za sinom pa je ostala Spomenica in od življenja razbrzdan obraz. Relief neizpovedanega trpljenja in bolečin.

»Vidiš... dobro. Kuham kosilo. Nato bom legla, noge me dajejo. Dopoldne sem bila pri mesarju. Gledala sem lep kos mesa. Marsikaj bi se dalo iz njega narediti. Košta pa kovača manj od dveh tisočakov. Strašna draginja je. Pomisli, na tržnici mi je znanaka pripovedovala, da bi se zadnjič skoraj na pokopališču stegli. Pomisli kam plovemo...« Takšna je Barbika. Le s težavo govori o sebi. Malo o sebi. Tudi o stanovanju nerada govori. Ima kuhinjo, skupno stranišče in hodnik; v ta prostor se je umaknila in tu živi. Vsepoposod tema.

Danes v CT:

- UBOGI DIJAKI 2. str.
- BESEDA PROIZVAJALCEV 3. str.
- KONEC MOREČEGA PLINA? 3. str.
- BOHOR IN UTRIP ZIVLJENJA 4. str.
- TO IN ONO Z BLANČE 4. str.
- V 80 DNEH OKROG SVETA 6. str.
- ZADNJI DNEVI S. KAPUNA 8. str.
- V SMRT ZARADI VZIGALNIKA 8. str.
- S KOLOM PO SOSEDU 8. str.
- ABC NEGE 9. str.
- KVALITETA NA PSU 10. str.
- TATOVI NE PRIDEJO DALEČ 10. str.
- POVEZAVA ALPSKIH DOLIN 11. str.
- MINUTO PRED DVANAJSTO 13. str.
- NAGRADNA KRIZANKA, HUMOR, ANEKDOTE 13. str.
- S POTI NA HIMALAJO 16. str.

PRVI KAMION

na Pavličevem sedlu

Gradbeni odsek Gozdnega gospodarstva Nazarje, ki ga vodi ing. Desa Kozlič, je že zaključil letošnjo sezono gradbenih del na cesti Matkov kot—Pavličevo sedlo. Zemeljska dela na cesti so v glavnem gotova. Na razdalji okrog dvesto metrov je treba čisto še tlakovati in gramozirati ter napraviti nekaj prepuštov.

Gozdna uprava v Solčavi, ki je imela na vrhu sedla že dve leti vskladiščenih okrog 200 kubikov lesa, pa je poskrbela za odvoz. Napravili so zasilni leseni most in 16. novembra so v meglji in snegu že prodrli na vrh prvi kamioni Gozdnega gospodarstva Nazarje. Ko bo odprt še maloobmejni promet z Avstrijo, bo tudi iz predel Gornje Savinjske doline začel v mednarodnem prometu, z njim pa razvoj našega turizma. I. A.

Svetloba prihaja od dvoriščnih sten. Zidovi, sami zidovi in zamazana okna.

»Sla sem na stanovanjsko in rekla: MOJ SIN IN JAZ IN VSI SMO SE BORILI ZA VAS MLAJŠE, DA BI VI IMELI BOLJŠE. Zase prosim le tisto kuhinjsko, malo sobico na oni strani hiše, ki je bilo leto prazna. Da mi ne bi bilo treba še teh nekaj let skozi to edino okno gledati zidove. Te preklete zidove. Teh imam dovolj iz zaporov, iz taborišč. Si lahko misliš, kako bi bilo lepo, ko bi mi jutraj posijalo sonce v sobo? Toda nič. Ono stanovanje je prazno razen zvečer, ko prihajajo čudni obiskovalci. Na stanovanjski pa so mi rekli, da so brez moči... Vidiš te preklete zamazane zidove? Jaz jih gledam že leta in leta.«

Gledala sva, paberkovala, nenedoma: kodak, kok, kodak... Kaj pa je to Barbika? To, pa imam pripravljeno za soboto. Ko bo kdo prišel pozelet zdravja. Fant je od radia so rekli, da pridejo, pa verjetno vaši.

Pred tedni, ko je bilo srečanje internirancev na Svetini, je Barbika nesla s sabo poln cekar jestvin, ki jih je spekla in nakupila za to srečanje. Tako kot nekdo, ko so si delili zadnji grizljaj. Njen obraz je žarel, ko so peli: Bratje, podajmo si roke... In tudi sedaj je spekla. Za soboto, kajti naslednji dan, v nedeljo, bo praznovala sedemdesetletni rojstni dan. Sama, potihoma, kot je živela med nami. Ta dan bo njen, ker je ona BARBIKA LANDEKER čeprav to ne piše na vratih njene kuhinje in ne na zamazanem zidu sosednje dvoriščne stavbe. Nani

RAZPRAVLJAJMO UTEMELJENO

Dne 7. novembra je bila v Zalcu letna konferenca mladine. Med ostalimi problemi, ki so se in se še porajajo, čeprav si vsi želimo, da bi jih bilo čim manj, so mladi razpravljali tudi o zaposlovanju mladine. O tem je informiral javnost tudi vaš časopis in navedel nekatere stališča in vsebino razprave. Na žalost pa so nekatere stvari in »konkretni« primeri prikazani samo skozi vsebino konference in izvajanj delegatov na njej.

Tako je med drugim navedeno, da je Tekstilna tovarna Juteks v Zalcu na kvalificiranem delovnem mestu v proizvodnji zaposlila absolventko srednje šole. Resnica pa je, da je tekstilna tovarna nudila vsem svojim študentom zaposlitev, obenem pa je pomagala reševati problem občinske skupščine pri reduiranju občinske uprave. Tako je uslužbenko skupščine z nedokončano osnovno šolo zaposlila na kvalificiranem delovnem mestu predlike, drugo uslužbenko z dokončano administrativno šolo pa na kvalificiranem delovnem mestu vdevalke. Mladina pa namesto, da bi v današnji

situaciji, ko je vsem znano, da je administracija preobširna, da se delo v administraciji čeni previsoko in da so negativni predhodki do dela v proizvodnji — prikazuje odhod v proizvodnjo kot kriticke vredne. Vaš novinar jih je v tem podpri. Vprašanje in pomisleka vredno je, kakšen efekt so hoteli doseči s tem, da v času, ko se borimo za štipendije, zaposlujejo delovne organizacije ljudi z neko določeno izobrazbo tudi v proizvodnji. Tako prikazovanje vsekakor ni stimulans, da bi se čimveč mladih ljudi vključevalo v šole.

Zdi se mi, da nekateri mladinci v Zalcu pri tej zadevi niso čistih rok, kajti vodstvo mladinske organizacije je na naše reagiranje, zakaj prikazujejo neresnične stvari — bilo pripravljeno s članom v vašem časopisu stvar drugače prikazati. Na žalost pa so v konceptu pripravljene odgovora bili znova neresnični podatki, izmikanja in iskanje novih stvari, ki bi vsaj delno že prejšnjo laž upravičevale.

Tudi mi smo bili nekdanji mladinci. Upam si trditi, da smo bili celo mnogo

bolj aktivni kot so danes. Vsem nam pa je prav iz našega aktivnega dela v mladinski organizaciji ostalo v najlepšem spominu to, da sta nas tako SKOJ kot pozneje mladinska organizacija vzgajala v resničelnosti in v tem, da smo interese širše družbe postavljali pred svoje lastne interese. Tega koncepta bi se naj posluževala mladina tudi sedaj, kajti s tem bi imela družba jamstvo, da vzgaja res dobre državljane.

Vasilija Kranjc, Zalec

Ce poročilo s konference skrbno preberete, je tam smiselno le nekoliko drugače. Naš novinar je le poročal s konference ne pa kogarkoli »podpiral«.

SE ENKRAT »NEPODPISANA«

Spoštovana »Nepodpisana«, ki ste v zadnji številki »CT« pisali o »segedinarju« v gostišču »Pri Guterju!« škoda, da niste takoj povedali v gostišču samem, kajti občutek imam, da vas, »nepodpisane«, v tem gostišču vsaj ob »segedinarju« ni bilo. Poleg tega, do danes še ni NOBEN delavec plačal za malico 350 dinarjev. Kajti v tem gostišču imajo delavci iz tovarne ob vsaki malici vsaj 15 % popusta.

Kdorkoli si — si prvi kritiziral — hvala! Vsaka poštena in objektivna kritika mi je dobrodošla, toda POSTENA in objektivna!

SLAVKO FERME (g. PRI GUTERJU)

NEPOSTOVANJE

Kako malo spoštujejo stanovci Ljubljanske ceste št. 20, sočloveka, dokazuje tale primer:

V omenjeni hiši stanuje tudi starejša invalidna žena. Stanovci pa ne upoštevajo njenega težkega stanja. Celotno nasprotno — zavoljo tega ji delajo vse mogoče težave. Pred dnevi ji je eden od otrok celo ubil okensko šipo njene podstrešne sobice. Plačal ji je verjetno ne bo nihče. Vprašujemo se, kako starši te hiše vzgajajo svoje otroke. Namesto, da bi jih poučili in jim razložili, kako težko je pravzaprav življenje invalida, dovoljujejo taka nečedna, sramotna dejanja. M. A.

78 STOPNIC

K članku »Nevarno razvedrilo« bi rad pripisal še to, da so zdaj zazidali tudi zasilni izhod, ki je vodil od dvigala do kina in ostal je še samo dostop čez 78 stopnic. To vam pišem v prepričanju, da bo prišlo do nesreče, če ne bodo uredili kina tako, da bi imel izhod naravnost na cesto.

Hkrati bi vas prosil, če bi mogli tudi v Tedniku objavljati rezultate lota in roto-loto, po možnosti na bolj vidnem mestu.

Kristof Spantček, Rogaska Slatina 61

Zvedeli smo, da so kino zaprli. Z vami vred upamo, da ga bodo tudi uredili in zavarovali obiskovalce, ker bi neradi po-

ročali o nesreči. Glede lota in roto-loto rezultatov vam zaenkrat ne moremo ničesar obljubiti, pač pa smo se za možnost pozanimali.

POZDRAVI IZ PANČEVA

V Pančevu nas je precej Celjanov in okolčanov, ki z veseljem pričakujemo vsako številko Tednika, ki nas v času službovanja v JLA primerno seznanja z novicami iz domačih krajev. Četudi je list samo na osmih straneh, nas vseeno razveseljuje, veselimo pa se že časa, ko bo spet nekoliko bolj zajeten, saj bomo potem lahko iz njega zvedeli še več kakor zdaj.

Z veliko nestrpnostjo smo pričakovali objavo prvih »Slovenk«, saj je po napovedi izgledalo, da bo to nekaj velikega. Zdjaj pa smo precej razočarani, ker po slikah, ki ste jih objavili doslej, niste naredili kdo ve kako dobrega slovesa Slovenkam. So morda krive fotografije ali kaj drugega? Še vedno pa upamo, da bomo med objavljenimi slikami zagledali še kaj boljšega.

Pozdravljajo vas in vse znance: Polde Lesek, Bogdan Pristan, Jože Peter, Viktor Kolenc, Franc Subernik, Ljubo Slapiak, Karol Stropnik, Tone Zabkar, V. P. 1973/9, Pančev.

Hvala za pozdrave. V današnji številki bo dosti branja. Glede slik pa samo to: kriva je verjetno rotacija, tu in tam pa tudi kakšna slika. Sloves naših deklet pa ni čisto nič prikrajšan. Soglašate?

Prireditve ob prazniku

Povsod, kjer bodo praznovali 29. november — dan republike, bodo letošnje slovesnosti še posebej skrbno pripravili. Občani bodo hkrati s praznikom počastili tudi drug jubilej — 20-letnico osvoboditve. Zavoljo tega bodo letošnje proslave in prireditve nosile posebno obeležje. Marsikje bodo ob tej priložnosti izročili namenu objekte, ki so jih želeli že vrsto let.

V Laškem bodo na primer odprli preurejen nekdanji dom »Partizana«, ki bo odsejal služil predvsem kulturnim namenom. Dom bodo imenovali po znanem borcu za svobodo Dušanu Znanenelu. Ob prazniku bodo pripravili slovesno akademijo, v mali stranski dvorani pa razstavo del renesančnih umetnikov.

Na Smarskem bo največ svečanosti že v petek zvečer. Med drugim bo na osrednji proslavi v Smarju nastopil pevski zbor osnovne šole, recitatorji, godba na pihala in folklorna skupna. Ob začetku pa bo govoril predstavnik krajevne organizacije Zveze borcev. Več proslav bo še v soboto in v nedeljo. Pripravili pa jih bodo tudi člani gasilskih

društev, seveda pa tudi v osnovnih šolah in v delovnih kolektivih.

Zalski občani so se na praznovanje tudi že pripravili. Na slovesnih akademijah bodo med drugimi sprejeli tudi cicibane v pionirsko organizacijo, pionirje osmih razredov v organizacijo Zveze mladine, ponekod pa bodo mlade ljudi na slovesen način sprejeli tudi v organizacijo Socialistične zveze. Praznovaenja bo potekala v znamenju 20-letnice osvoboditve, zato bodo tudi kulturni sporedi prilagojeni temu velikemu jubileju.

Najslovesneje pa bodo praznik proslavili v Celju, ko bodo odprli stalni razstavnii prostor v Starem piskru. Poleg osrednje slovesnosti,

ki bo v celjskem gledališču, bodo proslavljali še v obrobni predelih celjske komunne. Na Frankolovem bodo odkrili spomisko ploščo, praznovali pa bodo tudi v Vojniku, na Svetini in drugod.

Se posebej slovesno bo v teh dneh v vseh osnovnih in srednjih šolah našega območja. Na stotine pionirjev si bo ob prazniku prvič zavezalo pionirsko rutico, veliko jih bo postalo tudi mladincev. Vsi pa se bodo spomnili vseh tistih, ki so se v najtežjih dneh naše zgodovine borili za lepši jutrišnji dan. Z mladino vred pa bodo njihov spomin počastili tudi v številnih delovnih kolektivih, družbenih organizacijah in drugod.

I. B.

SREČANJE BORČEV V KRŠKEM

V nedeljo, 21. novembra je bilo v hotelu Sremič na Vidmu tovariško srečanje borcev NOV, ki so zaposleni v tovarni celuloze in papirja. K srečanju so bili vabljeni tudi družinski člani borcev in upokojeenci — člani ZB.

Predsednik aktivna ZB v tovarni celuloze in papirja Vinko POLJANEC je pozdravil vse navzoče in poudaril pomen takšnega srečanja. Ob tej priložnosti so bivši borci NOV obujali spomine na doživljanje med vojno in izrazili željo, da bi se še kdaj srečali.

MINULO SOBOTO JE 45 ABSOLVENTOV TRGOVSKE SOLE PRAZNOVALO V HOTELU EVROPA 40-LETNICO MATURE. SREČANJE JE BILU NADVSE GANLJIVO, SAJ SO SE NEKATERI NEKDANJI MATURANTI ZNOVA VIDELI SELE PO 40 LETIH. V POZDRAVNEM GOVORU JE BILU NAGLAŠENA IN OPISANA DOBA TER ŽIVLJENJE OD ZACETKA SOLANJA LETA 1923 NA TRGOVSKI SOLI PA VSE DO DANES, KO JE VEČINA TEH ABSOLVENTOV ŽE V ZASLUZENEM POKOJU. VELIKO NEKDANJH ABSOLVENTOV JE PADLO MED OSVOBODILNIM BOJEM, VEČINA OSTALIH PA JE PRIHITELA IZ RAZNIH KRAJEV DOMOVINE, DA BI SE UDELEŽILA GANLJIVEGA IN PRISRČNEGA SREČANJA. OD PROFESORJEV STA ŽIVA LE SE PROFESOR KONRAD FINK IN DR. ROBERT MARSIC, KI SE PA ZARADI BOLEZNI SREČANJA NI MOGEL UDELEŽITI. V KRAJSEM GOVORU JE PROF. FINK NAGLAŠIL VREDNOST IN POMEN DRUŽBENO-EKONOMSKEGA DELA NEKDANJH ABSOLVENTOV TAKO PRED DRUGO SVETOVNO VOJNO, PREDVSEM PA PO OSVOBODITVI V PRIHETNEM RAZPOLOZENJU IN OBUJANJU SPOMINOV SO ZBRANI ABSOLVENTI PREZIVELI NEKAJ NEPOZABNIH UR.

PASIVNI OBČANI

NA DOLGEM POLJU JE VEČ KO 3.250 ČLANOV SZDL, OBEH PODROČNIH KONFERENC PA SE JE UDELEŽILO OKROG 170 LJUDI.

Zlasti slabo je bila obiskana konferenca v prostorih IV. osnovne šole na Dečkovih cestih, saj se je udeležilo le okrog 50 ljudi. Kot lani je to tudi tokrat precej kritike na račun pasivnosti občanov, posebej članov ZK, zdravstvenih delavcev in drugih, ki se jim po mnenju diskutantov ne zdi vredno oziroma ne čustveno potrebe, da bi v takšnem okviru sodelovali pri obravnavanju dolo-

čenih vprašanj. V splošnem je ta, po številu članstva najmočnejši celjski teren dokaj mlačen, kar je videti tudi iz tega, da sta krajeva skupost in krajevni odbor SZDL skupaj z zavodom za upravljanje nepremičnin uredila prostore novega družbenega centra »pri Miklavžinu«, ki pa ostajajo prazni, ker med občani enostavno ni interesa, da bi jih ustrezno izkoristili.

Dosti več zanimanja sta pritegnili dve odprti tribuni, na katerih so obravnavali številne komunalne, šolske varstvene probleme, urbanizacijo itd. Sicer se prebivalci zanimajo za vse pojave v zvezi z gospodarsko reformo, za vprašanje cen,

zaposlovanje delavcev v tujini, zlasti Nemčiji oziroma odpusčanje delovne sile itd., kar so izpričali s številnimi vprašanji, ki so jih posredovali, da bi nanje dobili odgovore; vendar gre pri vsem tem bolj za pasivno spremljanje dogajanj kakor za aktivno sodelovanje v razreševanju aktualnih vprašanj. Tako so zbori volivce zelo slabo obiskani, zavoljo česar, povsem razumljivo, tudi vloga odbornikov občinske skupščine ne pride do izraza.

Krajevni odbor SZDL je imel spriče takšnih okoliščin še toliko težje delo, saj so se problemi porajali že ob sami organizaciji njegovega dela. V splošnem je k vsemu temu v veliki meri pripomogla slaba povezava terenskih organizacij, čeprav so vzrokj brez dvoma tudi še kje drugje.

V Vietnamu je iz dneva v dan huje, vendar vse kaže, da je trenutno najhujše ameriški vojski, ki kljub najbolj moderni opremljeni in nalašč za takšna področja izšolanimi vojakim, ne more do živga vietnamskim partizanom, narobe, partizani so v zadnjem času stisnili ameriške sile v kot, ki si iz njega skoraj ne vedo več pomagati. Letala, helikopterji in druga sodobna orožja so ostala nemočna ob nasprotnikovih čisto primitivnih orožjih, a zato tolikanj bolj vroči želji, da si priborijo in obvarujejo svojo svobodo in neodvisnost.

V Južni Rodeziji se nadaljujejo stavke v vseh področjih, s čimer skušajo domačini onemogočiti samozvanega Iana Smitha, ki si tudi

sicer ne ve prav pomagati iz zagate, četudi je v Veliki Britaniji kar dosti njegovih zagovornikov. Doma rešuje položaj s strelji na demonstrante, navzven pa skuša dokazovati umirjenost in samozavest.

Hudo kri je v vsej Evropi povzročila ugotovitev, da nemška in druga zavezniška letala nosijo vgrajeno orožje z atomskimi glavami. Četudi vsi zatrjujejo, da tega atomskega orožja nihče ne more uporabiti, če tega ne dovoli predsednik ZDA, je vendarle preprosto vprašanje, kako bi bilo v primeru, če bi tovrstna letala strmoglavila zaradi kakšne okvare. Vsa Evropa se zgraža nad tolikšno zahrbtnostjo ameriške vojaške politike, medtem pa je v Zahodni Nemčiji ta čas kot naročeno sprožil še drugo neljubo zgodovinsko ponovitev: mladi nacisti so izvedli vrsto akcij, požigali domove vseh naprednih Nemcev, risali kljukaste križe in vzklikali novemu obdobju. Le kakšno naj bi bilo, ko še starega nismo preboleli?

Kolikor tudi želimo, da bi mogli kdaj v našem pregledu zapisati kakoli ohrabrujočega, se ne moremo izogniti vedno novim neprijetnostim, ki se primerijo v svetu. Zadnje dni se je hudo razplamtel spor tudi v Sudanu, kjer je vlada prepovedala detovanje KP Sudana. Napredne stranke in del vlade ter parlamenta je ostro obsodil to prepoved, ker je čisto protustavna, a vlada si z vsemi sredstvi prizadeva, da bi njen anandama sprejel tudi parlament. Uspeh je dvomljiv.

Tudi med Moskvo in Pekingom, kjer je vladalo skoraj enoletno zatistje, je zdaj prišlo do novih nesoglasij. Tokrat je Moskva reagirala precej ostro, kar je za zdajšnji položaj Kitajske v svetu precej neprijetno.

Da pa prazniki le ne bodo povsem zamorjeni, nas razveseljujejo vse boljše odnosi z našimi sosedi, kamor bomo mogli v kratkem, potovati tudi brez viz!

Komunalna banka Celje
S SVOJIMI POSLOVNIMI ENOTAMI SPREJEMA HRANILNE VLOGE IN JIH OBRESTUJE DO 7,5 %.

Za mlade vlagatelje mesečna nagradna zvebanja s praktičnimi nagradami.

Zabeleženo za vas
U bogi dijaki

Dragi bralci!

Ne vem, kaj boste rekli vi, toda meni se zdi, da so dandanašnji dijaki strašno ubogi. Ko sem namreč v Mladini prebral članek z naslovom »Gimnazijski problemi - celjski«, sem takoj vzkliknil:

— Neverjetno! Nezaslišano! Pomislite, brezsrčni prosvetni delavci jih ne pustijo na maturantske izlete v inozemstvo, ne smejo ne v Ameriko ne v Afriko, kaj šele recimo v Avstralijo! Tako je popolnoma razumljivo, da takšno velikansko nerazumevanje onemogoča praktično spoznavanje geografije. Seveda bi bilo nesmiselno zahtevati, da najprej spoznajo svojo lastno domovino, ko v njej vendar živijo!

Drugo, kar se kot izredno pečeča problematika kaže iz omenjenega članka, je to, da gimnazijska mladina sploh nima plesov, da pa so plesi pod kontrolo. Če jih nima, bi človek pač nehoti pomislil, da ne morejo biti pod kontrolo. In če že so plesi, bi morali vendar vedeti, da demokratiizacija mladinskega življenja dandanes ne preneha nikakršnega terorja v smislu kontroliranja, saj

so mladi ljudje tako zelo zreli, da že vedo, kaj delajo! Da. Pustimo starokopitne nazore in moraliko lepo ob strani!

Nekega dne se utegne zgoditi, da bo kdo protestiral:

— Tovariši, pomislite, prosvetni delavci si drznejšo nadlegovati dijake v šoli s spraševanjem! Kaj takega! Kakor da jim ne zaupajo, da znajo! Saj to je nekaj strašnega! To je v popolnem nasprotju z načeli dijaške svobode!

Kakorkoli, včasih maturanti niso hodili na izlete v inozemstvo; pa saj, boste rekli, takrat še tudi vesoljskih ladij ni bilo — kakor da bi bilo to za čas, gledan s pedagoško vzgojnega stališča, kaj važno. Res je sicer, da smo šolo reformirali, kakor doživljamo v vseh pogledih določene reforme, toda do kam naj seže reforma na področju svobode mladega človeka in kje naj se neha? Plesne vaje pod pedagoškim vodstvom (če hočete, kontrolo), so seveda nekaj drugega od tistih brez vodstva (kontrola); kolikor jih seveda pojmujemo kot sestavni del vzgoje. Toda je v tem sploh kak problem? Po moje ga ni. Vaš Kozorog

ZGLEDEN PRIMER HUDINJSKE ŠOLE AMBULANTA V ŠOLI

Od vseh dogodkov zadnjih dni je otroke nedvomno najbolj razveselil prvi sneg. Solarji osnovne šole na Hudinji pa so nanj kar hitro pozabili, zakaj pridružila se mu je druga, pomembnejša in nenavadnejša novost. V šoli je namreč začela delati zobna ambulanta.

Ambulanta v šoli pa je presenečenje tudi za širšo okolico, saj je osnovna šola Franja Vrunča na Spodnji Hudinji edina šola v Sloveniji, ki si je umislila tak »oddelek«. No, brez težav pa tudi tu ni šlo. Pogovori in prepričevanja so se vlekla dolgi dve leti, končno pa so pristojni činitelji le ugotovili, da taka »decentralizacija skrbi za otroške zobe« njihovemu zdravju ne bo škodila — kvečjemu nasprotno. In spet je ves kolektiv osnovne šole Franja Vrunča zgrabil za delo. Ambulanta je namreč plod njihovih rok, je pa tudi rezultat velikega razumevanja, na katerega so naleteli pri delovnih organizacijah, ki so jih zaprosili za pomoč: tovarna emajlirane posode, Klima, Tapetništvo, Cinkarna, zavod za socialno zavarovanje in drugi.

Ambulanta nima čakalnice, zakaj neki, so dejali na šoli. Otroci naj vidijo, kaj in kako dela zobozdravnik. In tako se nagnetemo v ambulanti mali pacient, mali asistent, ki skrbno drži brizgalko in gleda v tovariševa usta, zobozdravnik, ki nam glasno razlaga, kaj bo zdaj ukrenil, asistentka, ravnatelj šole, učiteljica in jaz. Zakaj na ambulanto so tako ponosni, da menda ne mine pet minut, da si je ne pride kdo ogledat. Mali junak sedi na rož-

nato prepleškanem stolu, ki so ga kupili kot staro železo, zdravnik vrta v načet zobček z vrtalko, ki jo je učitelj tehničnega pouka sestavil iz štirih starih, dotrajanih. Bleščeči instrumenti so spravljeni v vzorno sestavljeni in obarvani omarici, ki so jo otroci pri tehničnem pouku sami oblekli v novo obleko. Danes so na vrsti prvi razredi in ko bo zdravnik popravil tisto najhujše, se bodo na stolu zvrstili osmošolci, ki bodo poleti odšli s šole.

Nekaj minut za tem sem že v razredu pri cicibanah. Pogledam v nekaj ust. Kakšni zobje! Do dlesni uničeni. Tu in tam se zasveti kakšna plombica — rezultat njihove lepe, tople šolske ambulante. Povprašam, »je kaj bolelo in če so jokali. Pa vstane temnolas kodrast fantič in zdeklamira: »Mi mismo jokali zato, ker bomo kmalu postali pionirji. Pionirji pa ne jokajo!« Zasmejimo se z njim vred.

»Ugotovili smo, da imajo otroci v prvih razredih neverjetno slabe zobe«, pripoveduje dr. Skoberne — zobozdravnik v obratni ambulanti tovarne emajlirane posode, ki nosi tudi veliko zaslugo za to, da je šola dobila svojo zobno ambulanto. »Mnogi imajo uničene tudi šestice, za katere mnogi starši ne vedo, da so že stalni zobje. Učencem prvih

razredov bodo najprej popravili te, prihodnje leto pa bomo morda lahko zdravili tudi že mlečno zobovje. Vidite, že zavoljo tega je ambulanta tako zelo pomembna. Poleg tega, da otroci izgubijo zelo malo časa (saj iz razreda odidejo naravnost v ambulanto in se iz nje takoj vrnejo v razred), pa jih tudi zdravstveno vzgajamo. Če bodo osem let, kar hodijo v šolo, redno kontrolirani in si zdravili zobe, jih bodo tudi kasneje«.

Šolska ambulanta, ki so jo uredili z nekaj okrog pol milijona dinarjev, je danes prav gotovo vredna dobre štiri milijone. Bilo je treba veliko iznajdljivosti in volje, rezultati pa bodo nedvomno nekaj stokrat vrnilo vložena sredstva.

I. B.

Pomanjkljivo obveščanje

PO KAKSNIH OPRAVKIH PRIHAJAJO SMARČANI NA OBCINSKO UPRAVO?

V zadnjem času je največ ljudi, ki so prišli po opravkih na šmarsko občino, spraševalo, zakaj je obračun davkov v letošnjem letu tako visok, zakaj so nanovo izračunane davčne osnove višje kot poprej in ali bo mogoče letos dobiti sečna dovoljenja. Med tistimi, ki se najbolj jezijo, pa so občani, ki bi radi uredili razna vprašanja na zavodu za socialno zavarovanje. Ker so šmarsko podružnico ukimili, jih odtod pošiljajo v Celje, od tam pa spet nazaj v Smarje.

Drugi spet sprašujejo, zakaj so obračuni za skočnino tako visoki in zakaj so obračuni pavšalni in ne po številu opravljenih uslug, potem — kdo je dolžan plačevati hišnino in tako dalje.

Ze teh nekaj primerov kaže, da so občani premalo seznanjeni z raznimi zakonskimi akti in z organizacijami državne uprave. In to kljub temu, da bi, večino odgovorov dobili lahko kar na krajevnih uradih.

pk

ISKANJE NOTRANJIH REZERV V BRESTANIŠKI OBCINI

CENEJŠI PREMOG

Kolektiv termoelektrarne v Brestanici je še do nedavnega bil v velikih težavah zaradi napake na generatorju, ki je trajala od oktobra 1964 do konca septembra 1965. To je seveda povzročilo zmanjšanje planirane proizvodnje. Glavna težava pa je bila v tem, ker so za premo pogodbe sklenili že pred tem. Dobavitelji so poslali premo in ga je kar naenkrat bilo na zalogi 72.000 ton. Velika zaloga premoga je močno bremenila obratna sredstva, zaradi česar je gospodarska organizacija prešla v precejšnje finančne težave. Stanje se sedaj vidno izboljšuje zaradi kritične energetske situacije in termoelektrarna obratuje s polno obremenitvijo. Zaloge premoga se tako zmanjšujejo in s tem sproščajo obratna sredstva.

Naslednje leto pa predvidevajo razmeroma visoko proizvodnjo, s čimer bo brestaniška elektrarna odigrala važno vlogo v našem gospodarstvu. 1966-članski kolektiv bi želel, da bi problem energetske situacije v Sloveniji ali pa v okviru vse Jugoslavije čim hitreje in resneje rešili. Skrb za razširjeno reprodukcijo je bila doslej premajhna in nezadostna, zlasti še zato, ker industriji primanjkuje električne energije.

Vse do letos je imela termoelektrarna v Brestanici težave z dobavo premoga. Doslej ga je uvažala iz rudnikov v Bosni. S podražitvijo železniških transportnih stroškov pa se tudi cena premoga zviša. Zato so se odločili naročiti premo iz slovenskih rudnikov. Doslej so že skle-

nili pogodbe za zadostno količino premoga. Z zmanjšanjem transportnih stroškov pa bodo v elektrarni skušali znižati tudi proizvodne stroške električne energije.

TO IN ONO Z BLANCE

Cesto Selce — Trate, dolgo 2 km, je investirala krajevna skupnost Z Blance. Več kot polovico del pa so občani sami prispevali v obliki voženj pa tudi v delu. Tako je gradnja veljala brez prispevkov občanov 300.000 dinarjev.

S tem so rešili večletni problem v splošno zadovoljstvo občanov.

Tudi cesto Blanca — Krajna brda v dolžini 4 km so te dni delno dogradili, dokončno pa jo bodo naslednje leto.

Poravnalni svet je imel letos kar 16 poravnav, od tega 14 uspešnih. Svetu predseduje Avgust MARN.

Gradnja vodnjaka v Canju (zaselek Zagradec) lepo napreduje. Z delom so pričeli v začetku tega meseca in upajo, da bodo vodnjak dogradili še letos. Vaščani tega zaselka so bili brez pitne vode in je zato razumljivo zanimanje za nov vodnjak. Del sredstev je prispevala krajevna skupnost Blanca (50.000 dinarjev), ostalo pa vaščani sami.

Prosvetni dom na Blanci je nujen potreben obnove in pleskanja. Zato ga bodo še letos vsaj toliko popravili, da ga bodo zaščitili pred razpadom. Ker je prosvetni dom potreben večjega popravila, vaščani ne bodo zmogli toliko denarja, pa zato upravičeno pričakujejo razumevanje in pomoč od občine.

-pk

LASKA SKUPŠČINA O GOSPODARSTVU

V ZAOSTRENH POGOJIH

Na zadnji seji občinske skupščine v Laškem so govorili o položaju delovnih organizacij svojega območja v gospodarski reformi. Situacija je v različnih kolektivih seveda različna, družji pa jih ista misel — izboljšati proizvodne postopke, boriti se za višjo produktivnost in z njo vred za večje dohodke in boljši standard. Tako so se v rudniku rjavega premoga končno le sprijaznili z ugotovitvijo, da podjetje nima nobenih pogojev za razširitev produkcije premoga, da pa lahko z osvajanjem vzporednih dejavnosti še nekaj let dokaj uspešno deluje. Doslej so uspobili betonarno in peskolom, v gradnji pa je še plavnica glin, s katero naj bi v prihodnje oskrbovali keramične tovarne.

Tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah pa je po uveljavitvi gospodarske reforme v dokaj težkem položaju. Stanje se je poslabšalo še zaradi tega, ker je glavni kupec njihovih proizvodov v ZDA bankrotiral in ker so tudi ostali poslovni partnerji v tujini čakali na vpliv gospodarske reforme v Jugoslaviji. V podjetju je poleg tega pogorela

še lakirnica, v katero so vložili veliko sredstev.

V Volni trenutno nimajo posebnih problemov in če bodo uspeli rešiti vprašanje povečanja izvoza, bodo verjetno zelo uspešno rešili poslovno leto. Tudi v tem kolektivu so iskali notranje rezerve in bodo uknili 20 delovnih mest v režiji in upravi, ljudi s teh delovnih mest pa zaposlili v proizvodnji.

Medtem ko tovarno dokumentnega papirja v Radečah mučijo težave zaradi pomanjkanja surovin, pa bodo v pivovarni morali poiskati še dodatni kredit, kajti gradnja nove sladarne so gospodarski predpisi zelo obremenili.

Na seji skupščine so odborniki ponovno razpravljali o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga je skupščina komunalne skupnosti socialnega zavarovanja sprejela kljub temu, da je bil predlog na seji skupščine zavrnjen. Člani skupščine menijo, da tak način reševanja nastalega primanjkljaja v poslovanju socialnega zavarovanja ni na mestu, sicer pa so rešitev pripravljene pomagati iskati.

ENAKO ZAVAROVANJE

NA SMARSKEM SE ZAVZEMAJO ZA POPOLNO SOCIALNO ZAVAROVANJE KMETIJSKIH PROIZVAJALCEV

Prejšnji teden se je v šmarski občini mudila skupina poslancev socialno zdravstvenega zbora SRS. S predstavniki skupščine, družbenopolitičnih organizacij, s kmetijskimi proizvajalci in odborniki-kmetovalci so se pogovarjali o socialnem zavarovanju kmetijskih proizvajalcev.

V razpravi so omenili tri rešitve: — ostati pri dosedanjih uslugah zdravstvenih zavodov in zvišati stopnjo prispevka;

— obdržati dosedanje stopnje prispevka in zmanjšati število uslug, ki jih plačuje zavod za socialno zavarovanje in

— kmetijsko zavarovanje povsem približati zavarovanju ostalih proizvajalcev.

Prizadeti so menili, da bi bila najboljša tretja rešitev. S tem bi bili

namreč socialno zavarovani tudi otroci kmetovalcev, najbrž pa bi tako zbrali tudi sredstva za zavarovanje ostarelih kmetov. Kar zadeva zdravstveno in socialno varstvo kmetov so poudarili, da bi bila taka rešitev nedvomno velik korak naprej. Po drugi strani pa bi višji prispevek zavarovancev pomenil zanje veliko finančno breme. Vendar upajo, da bi zaradi novih pogojev v kmetijski proizvodnji (predvsem višje cene kmetijskih pridelkov, modernizacije proizvodnje) kmetovalci to breme zmogli. Prispevek naj bi namreč znašal okrog 18 odstotkov od letnega katastrskega dohodka.

Na sestanku so menili, da bi s popolnim zavarovanjem tudi zavrli odhajanje mladine s kmečkih gospodarstev.

-pk

BOHOR IN UTRIP ŽIVLJENJA NA SENOVEM

(REPORTAŽNI ZAPIS)

in okolico in v lepo kočjo na Bohorju turiste in s tem denar!

Bohor daje okoli 3.000 prebivalcem Senovega, Dobrove, Brestanice in Rožnega zdravo pitno vodo, ki priteka po novo zgrajenem vodovodu. Petrolejke pa je zamenjala elektrika, ki sveti že v vseh hišah na območju krajevnega urada Senovo. Tudi to je sad povojnih naporov in uspehov.

Zjutraj, pa tudi popoldne je na Senovem, ki ima okoli 1800 prebivalcev, pravo mravljišče ljudi in avtobusov. Vse hiti na delo ali pa domov... veliko Senovčanov je zaposlenih v Krškem, senovski dijaki pa obiskujejo TSS v Krškem in gimnazijo v Brezicah. Pa vendar avtobus odpelje dijake že ob pol šestih zjutraj, veliko, veliko prezgodaj! To je ozko grlo, ki razburja prizadete. Zato bi kazalo rešiti ta problem, hkrati s tem pa tudi prevoz otrok z Dobrove in okoliških vasi na Senovo.

Vse kaže, da imajo Senovčani veliko znanec drugod, saj prispe na senovsko pošto mesečno okoli 5.000 pisemskih pošiljk ter 9.000 izvodov časopisov. Trije pismošče, ki vestno opravljajo svoj posel, pa prehojo skupaj dnevno 46 km, tako nam je povedala ljubezniva upravnica pošte Slavka JERELE.

... zgradili so novo kino dvorano, toda tudi za prireditve, ki jih prirejajo marljivi člani DPD »Svobode«.

Te dni so začeli praznovati 20-letnico povojnega dela DPD Svobode, 20 let naporov in uspehov... Tajnik Svobode Anton HORJAK je ob tem jubileju povedal tole:

»DPD Svoboda je bilo ustanovljeno že pred vojno, toda šele po vojni smo lahko sproščeno sodelovali v kulturno-prosvetnem življenju. Vložena je bilo veliko časa, pa dela in truda in nam ni žal. Zato danes s ponosom praznujemo velik kulturni dogodek sredi revirja in med ljudmi, ki so nas vselej razumeli, nas bodrili in nam pomagali. Praznovanje bomo zaključili 5. decembra, medtem pa bo več prireditev, od nastopa harmonikarjev iz Celja, domačih starejših in mlajših pevcev in harmonikarjev pa do godbe na pihala in dramske sekcije, ki bo uprizorila »Stražo na Renu«.

V počastitev dneva republike pa bodo na Senovem praznovali še eno delovno zmago. Te dni bo otvoritev novozgrajenega obrata »Lisce«, ki bo sprva zaposlil okoli 100 žensk, kasneje pa se bo to število podvojilo.

Se nekaj je značilno za prebivalstvo senovskega področja: skoraj

isočim daje kruh rudnik, za katerega je bil izdan že prvi patent leta 1819 in ki sedaj še vedno dopušča, da iz njega nakopljejo dnevno 740 ton premoga, pa ne bo več dolgo... O tem je predsednik delavskega sveta rudnika Rado KOZOLE izjavil:

»Zaloge premoga se vidno zmanjšujejo, rudnik umira, morda bo vzdržal še 15 ali več let, morda...! Ze več let govorimo o gradnji cementarne na Senovem, kjer naj bi se zaposlili rudarji in naša mladina. Projekt je že izdelan in vse skupaj nas je stalo 30 milijonov dinarjev, menda brez koristi! Nobenega jamstva ni za gradnjo cementarne ali kakšnega drugega objekta, mi pa smo si zgradili stanovanja, uredili kraj, toda živimo samo za današnji in jutrišnji dan in ne vemo za bodočnost naših otrok, pravico pa imajo živeti v domačem kraju, ki jih spominja na preteklost življenja!«

Vetrič izpod Bohorja je v tej pozni jeseni tega dne pihal toplo, kot da bi razumel želje ljudi in me skušal prepričati, da bodo sčasoma rešeni vsi problemi, ki še tarejo ljudi pod Bohorjem.

DRAGO KASTELIC

Namesto suhega, drobnega snega, ki ga je veter še pred dnevi ihtavo zanašal izpod Bohorja, je v soboto na Senovem sijalo toplo sonce in s svojimi žarki božalo partizanski Bohor, ki je prinašal ljudem pozdrave in jih vabil v svet iglavcev, kot nekoč pred 24 leti in skozi vso našo revolucijo...

In ko sem se sprehajal po Senovem, sredi dopoldneva, v vrvežu ljudi, med številnimi novo zgrajenimi bloki, z lepimi pročelji, ki šele v soncu zaživijo v vsej svoji lepoti, mimo moderne plavalnega bazena, je sedaj spokojno in ko sem prispel do rudniške separacije, sem pomislil na nekdanje Senovo z majhnimi hišami, kjer so ponoči brlele petrolejke na zaprašeno cesto in na bedo, pa na trdo življenje rudarjev.

Za mlajši rod, ki ga je na Senovem kar precej, je to že zgodovina, za starejše ljudi pa živa, mračna in nikoli pozabljena preteklost, ki je

V VAŠEM KRAJU

DRUŽBENO VELJAVNO

Z odločbo, ki jo je izdal republiški sekretar za prosveto in kulturo oktobra letos, je celjska gimnazija verificirana, kar pomeni — kot vzgojno izobraževalna ustanova družbeno priznana. V Sloveniji so še štirje pogojno verificirani zavodi, med njimi gimnazija pedagoške smeri v Celju.

Pot do verifikacije seveda ni bila kratka in lahka, saj je bilo treba izpolniti vrsto pogojev. 11. septembra 1963 je bila gimnazija pogojno verificirana, s tem da odpravi pomanjkljivosti v predmetniku in učnih načrtih, da uredi kadrovsko zasedbo,

Tekmovanje stenografov

Kakor prejšnja leta je tudi letos Društvo stenografov in strojepisecv Celje priredilo v počastitev dneva republike nagradno stenografsko tekmovanje. Tekmovanje je bilo v nedeljo v prostorih administrativne šole v Celju in se ga je udeležilo 9 tekmovalcev. Prva tri mesta v stenografski tekmovalnici so zasedli Borut Zupan, Stefa Bešvir in Katika Mihelak, v stenografski tekmovalnici pa sta zaveli prvi dve mesti Mihelak Katika in Ramšak Karolina.

Zaslужen godbenik

1. DECEMBRA BO PRETEKLO 50 LET KAR JE UMRL AVTOR PRVE SLOVENSKE VIOLINSKE SOLE FRAN KORUN — KOZELJSKI

Ob koncu preteklega stoletja so bile Čitalnice žarišča slovenskega narodnega prebujanja in kulturnega življenja. Glasbi je bila odmerjena posebno važna vloga: pevski zbori in godbe so nastopale povsod, kjer je bila javno zgovorjena slovenska beseda. Čitalniške prireditve — Besede — so bile močno sredstvo za združevanje Slovencev, manifestacija zatiranega ljudstva, ki se je vse bolj borilo za obstoj in svoje pravice.

Tedaj je bila tudi v Celju ustanovljena Čitalnica, ki je svoje delovanje posebno razmahnila leta 1897, ko so odprli Narodni dom. Iz njegovega okrilja je izšlo več društev, prav tako je od tod izšla pobuda za ustanovitev Narodne godbe, s katero se je leta 1899 prvič predstavil kapelnik Fran Korun.

Rodil se je v Saleku pri Velenju 22. 12. 1868. V preprosti kmečki hiši. V osnovni šoli je spoznal njegovo glasbeno nadarjenost učitelj Berce, ki ga je učil klavir, violino in glasbeno teorijo. Solanje je nadaljeval v Krškem in v Trstu, končno ga je pripeljala želja za širjenjem glasbenega znanja na Dunaj. V težkih gmotnih razmerah je končal

Sprejem pionirjev

Včeraj dopoldne je predsednik celjske občinske skupščine MARJAN UČAKAR sprejel in pogostil pionirsko delegacijo. Kmalu zatem pa je začela z delom pionirska občinska konferenca, ki se je udeležilo 38 delegatov pionirjev in 19 vodij pionirske organizacije. Obenem je bil tudi zaključek Jugoslovanskih pionirskih iger.

Za letošnje praznovanje dneva republike so v teku skrbne priprave, da bi čim bolj svečano sprejeli malečke v pionirsko organizacijo. Po vseh šolah in na področju nekdanje celjskega okraja bodo pionirske organizacije pripravile pestre kulturne programe in pogostitve. V organizacijo bodo ob tej priložnosti sprejeli več tisoč cicibanov. Samo v celjski občini jih bodo sprejeli okrog 900.

Pridobitev za Podbočje

Včeraj so v Podbočju otvorili preobnovljeno stavbo, v kateri je 9 stanovanj za prosvetne delavce. Preobnova je veljala 25 milijonov din. To je bil za vaščane, zlasti pa za učiteljstvo pomemben dogodek in velika pridobitev, saj je s tem dokončno rešeno večletno pereče vprašanje stanovanj za prosvetne delavce.

V Podbočju se vse bolj razvija tudi turizem, vendar slaba cesta do vasi odbija turiste. Zelje vaščanov po asfaltiranju ceste od Križaja do Podbočja so zato povsem razumljive, toda zaenkrat za te namene še ni denarja.

S polje študijske knjižnice

Erčenko A. I.: Staljingrad, Beograd 1965. S. 13335/26.
Perič B.: Struktura prava. I. Zagreb 1964. S. 24845/14.
Velimirović M.: Ilustrirani leksikon tehniških znanj. Zagreb 1965. C. 7.
Blagojević B.: Hidrologija zemljišta. Beograd 1961. S. 27170.

opremi laboratorije in dopolni zbirko učil in pripomočkov. 12. decembra letos so svetovalci zavoda za napredek šolstva SRS pregledali zavod, da bi ugotovili, v kolikšni meri izpolnjuje zahteve za pridobitev verifikacije. Komisija je ugotovila, da so vsi pogoji izpolnjeni.

Tako so na gimnaziji ob podpori medobčinskega sklada II. stopnje, ki je prispeval 22 milijonov in občinske skupščine Celje, ki je prispevala 3.500.000 din, uredili laboratorij za biologijo (na sliki) s 40 delovnimi mesti, kemijski kabinet s 32 delovnimi mesti in prenovili delovni kabinet. Opreмили so tudi dva laboratorija za fiziko in ustrezni kabinet, z adaptacijo bivšega ravnateljevega stanovanja pa pridobili seminarsko sobo oziroma čitalnico, računovod-

sko sobo, kabinet za tuje jezike, kabinete za geografijo, zgodovino in umetnostno zgodovino ter kabinet za matematiko. Prav tako je bilo treba izpopolniti dotlej skromno zbirko učil. Z ureditvijo prostorov za lesno stroko tehničnega pouka kakor z adaptacijo ostalih potrebnih prostorov si je celjska gimnazija ustvarila solidne pogoje za modernizacijo pouka v smislu reformnih prizadevanj.

K vsemu temu so seveda v znatni meri prispevali strokovni aktivni profesorjev, ki so si prizadevali, da bi učni program čim bolj obogatili z znanstvenimi dognanji in ga tudi uredničili v praksi. To pa pomeni višjo kvaliteto raven pouka ter povečavo šole z dejanskim življenjem.

Sodobno urejen kabinet za biologijo

Trboveljski gost v likovnem salonu

OLJA JANEZA KNEZA

Nekako pred desetimi leti je Janez Knez dosegel diplomu na ljubljanski akademiji. V tem obdobju se je razvil v samostojnega umetnika. Razstavljal je v mnogih krajih Slovenije, 1964 je prejel Fakinovo nagrado v Trbovljah. Je član celjskega pododbora likovnega združenja Slovenije. V Celju smo videli manjšo kolekcijo njegovih del. To pot prikazuje Janez Knez svoja novejša olja. Prezentera se nam kot slikar z izrazito barvno govorico. Ob vstopu na razstavišče zajame gledalca optimistična vedrina njegovih platen. Živa olja pritegnejo oko gledalca. Atmosfera, katero izžarevajo njegova platna, je sorodna razstavam naših impresionistov, dasiravno ni govora o stilni sorodnosti. V ospredju njegove slikarske preokupacije je krajina. Ob tem osrednjem problemu pa slikar ne zanemara figuralko. (Pristanik

delavec, Berač). Razstavne možnosti našega salona diktirajo ozek izbor, pričakovali bi strnjen, enovit stilni prijem, temu pa ni tako, umetnik nam predločuje dvojje, troje inčie svojega slikarskega izraza. Ne štremi po neki definitivni slikarski govornici, ki bi nakazala, da je dosegel svoj vrh.

Naravno, da Knez mnogo eksperimentira; le tako dognanje izkustev je predpogoj za dela trajne vrednosti. Upajmo, da je njegova razvojna pot še dolga. Sedanje realizacije pa so vredne naše pozornosti, ko nas marsikatero platno osvaja po svežini in doseženi ravni. Korenike Knezovega slikarstva je treba iskati v francoskem fauvizmu in delno tudi v tej zvezi v ekspresionizmu. Daljnji vzori so vzpodbudni za samostojne inspiracije.

Knezov slikarski vzpon nam vzbuja misljenje, da utegnejo tovarisi

celjskega pododbora prirediti obiskovalcem na njihovi razstavi prenečenje v smeri kvalitetne rasti njihove umetnosti. Nedvomno bo tiho, plemenito tekmovanje pri posameznikih imelo odraz v višji ali celo visoki ravni. In če se naše želje uresničijo, doživimo nemara razstavo bogate vsebine, ki bi jo lahko s ponosom prikazali izven Celja.

Kinodvorano zaprli

Oddelek za notranje zadeve skupščine občine Smarje pri Jelšah je zapečatil kinodvorano v Rogiški. Dvorano so zaprli, ker ni bila primerna za filmske predstave in obiskovalcem ni zagotavljala potrebne varnosti. Kaže, da je le malo možnosti, da bi v Rogiški Slatini v kratkem spet predvajali filme. Turistični kraj bo tako brez najbolj množičnega razvedrila.

LUDVIK MAŠAT

Vedno nam je težko, če odide iz naše srede človek, ki še ni doživel svojega življenjskega poslanstva. Se večja pa je bolečina, če je to dober človek, dober strokovnjak, prijatelj, mož in oče. Tak je bil dolgoletni šolski upravitelj LUDVIK MAŠAT, od katerega smo se za vedno poslovili sončnega oktobrskega popoldneva na celjskem pokopališču.

Rodil se je 4. julija 1907. leta v Limbušu pri Mariboru. Po končanem učiteljskem študiju v Mariboru je služboval v Prevaljah, nato v Sokatu nad Gornjim gradom. Leta 1930 je prišel v Luče, kjer je ostal do zadnjega. Po prihodu v Luče je začel aktivno delovati na raznih področjih, ustanovil je Prosvetno društvo, ki je z njegovim delom doseglo lepe uspehe. Vse svoje sile je posvetil duhovnemu dviganju in izobraževanju mladega rodu. Druga svetovna vojna ga je ločila od Lučanov. Ker je bil za voden Slovenec in se je upiral okupatorjevemu nasilju, je moral v internacijo. Leta 1947 se je na željo prebivalcev vrnil v Luče. Zopet je prevzel upraviteljstvo in se tudi s fizičnim delom lotil obnove šole, ki je bila med vojno požgana. Po vojni je aktivno deloval v odborih društva in organizacij: SZDL, ZVVI, Planinskem, Turističnem, Gasilskem in Prosvetnem društvu, kjer je vodil pevski zbor. Lani so ga Lučani izvolili za predsednika krajevne skupnosti Luče.

Kruta bolezen ga je za vedno iztrgala Lučanom, s katerimi je resnično živel in jih vzgajal. Njegovo življenje ni bilo nikoli rožnato; požrtvovalnost za ljudi ga je sklesala v osebnost, ki smo jo vsi občudovali. Bil je zgled skromnega in pravičnega človeka. Kaj nam je pomenil Ludvik Mašat, vemo šele zdaj, ko ga nimamo več. To je pokazala tudi množica ljudi, ki ga je spremljala na njegovi zadnji poti na celjskem pokopališču.

Upravitelj in prijatelj je odšel od nas, nič več ga ne bomo videli v šolski pisarni, kjer je dan za dnem pozno v noč delal. Z njim smo izgubili človeka, ki nas je znal pravilno usmerjati in bodriti pri pedagoškem delu. S svojim delom si je postavil trajen spomenik. Kolegi

Upravitelj in prijatelj je odšel od nas, nič več ga ne bomo videli v šolski pisarni, kjer je dan za dnem pozno v noč delal. Z njim smo izgubili človeka, ki nas je znal pravilno usmerjati in bodriti pri pedagoškem delu. S svojim delom si je postavil trajen spomenik. Kolegi

Upravitelj in prijatelj je odšel od nas, nič več ga ne bomo videli v šolski pisarni, kjer je dan za dnem pozno v noč delal. Z njim smo izgubili človeka, ki nas je znal pravilno usmerjati in bodriti pri pedagoškem delu. S svojim delom si je postavil trajen spomenik. Kolegi

OBRATNO PODJETJE

»MIZARSTVO IN KOLARSTVO« Celje

obvešča vse naročnike, poslovne partnerje in ostale občane, da bo pričelo poslovati s 1. decembrom pod novim naslovom in to:

OBRATNO PODJETJE

»MIZAR« Celje

Aškerčeva ulica 19

Vabimo vse zainteresirane pohištvene opreme, da si pred svojim naročilom pri nas ogledajo razne inozemske revije in primere naše pohištvene opreme z ustreznimi predračuni.

Hkrati obveščamo, da je možno pri nas nabavljati v grobi in fini izdelavi odpadni in neodpadni mizarški material kakor: rezan les, iverice, razni ultrapas, panelke, vezane plošče, furnirje itd.

Za cenjena naročila se priporoča kolektiv podjetja inčestita vsem delovnim ljudem za DAN REPUBLIKE — 29. november.

Veliko dolgujemo občinstvu

V Brestanici se pripravljajo na pomemben kulturni dogodek, na praznovanje 20-letnice delovanja Svobode. Obiskali smo predsednika Svobode LEA LIKARJA, ki je na naša vprašanja ljubeznivo odgovoril.

Ali bi ob visokem jubileju uspešnega dela DPD Svoboda na kratko orisali uspehe, ki so prav gotovo sad prizadevanja vseh članov kulturnega društva?

Točno, vsi člani so bili delavnosti, zato smo dosegli uspeh. Vendar pa je bila zlasti uspešna dramska sekcija, ki je uprizorila okoli 30 predstav in več manjših prireditev ter pevski zbor, ki je v tem obdobju pogostoma nastopil doma in gostoval tudi drugod. V okviru društva pa deluje knjižnica, glasbena, literarna, kino in šahovska sekcija.

Največja priznanja, ki ste jih sprejeli v povojni dejavnosti?

Sprejeli smo več priznanj, pohval in diplom, vendar mislim, da je za vse nas največje priznanje to, da so se ljudje vključili v Svobodo in da radi obiskujejo naše prireditve. V času od 27. novembra do 5. decembra praznujete v Brestanici kulturni teden. Kaj vse ste vključili v to praznovanje?

27. novembra bo ob 19. uri proslava v počastitev dneva republike, naslednji dan pa ponovitev igre »Molčeca usta« v režiji Pavle Zajelšek. 30. novembra bo šahovsko tekmovanje pionirjev, kino sekcija pa bo 1. decembra predvajala film. 2. decembra bo šola v Brestanici priredila celovečerni kulturni program, zaključna slavnostna proslava pa bo 4. decembra ob 19. uri v domu Partizana.

Razen tega bo v Brestanici razstava posvečena delovanju Svobode. Vsekakor po program dela pester tudi v tej sezoni?

Vsekakor. Naštudirati in uprizoriti nameravamo vsaj eno dramsko delo in imeti pevski koncert. Sodelovali pa bomo seveda še na drugih proslavah.

Vaše sporočilo ob visokem jubileju članom društva in občinstvu?

Moje iskrene čestitke in globoka zahvala za sodelovanje vsem članom društva z željo, da tudi v bodoče delujejo s tolikšno vnemo in prizadevnostjo, kot doslej. Občinstvu pa smo dolžni veliko več kakor zahvalo in v imenu društva obljubljam, da se mu bomo oddolžili s kvalitetnimi prireditvami. Kastelic

Štipendije po starem

V Ljubljani so se sestali na letni konferenci vsi študentje žalske občine. Govorili so o štipendijah, posojilih in o nezaposleni mladini. Poyprečna štipendija znaša med žalskimi študenti od 23 do 30 tisoč dinarjev, študent višje šole za telesno vzgojo pa prejema celo 8 tisoč dinarjev štipendije. Posojila so bila razpisana šele letos, interesentov pa je bilo kljub 6 odstotnim obrestim neverjetno veliko. Kaže, da vprašanja štipendij le ne moremo premakniti z mrtve točke.

KLJUB VSEMU USPEH

Pred štirinajstimi dnevi se je vrnila v domovino naša himalajska ekspedicija. Kot je znano se našim alpinistom ni posrečilo zasesti vrh 7092 m visokega Kangbachena in marsikdo je že podvomil v sposobnost naših alpinistov, nekateri naši časopisi (predvsem oni v cirilici) pa so celo pisali o neutemeljenem razmetavanju finančnih sredstev. Da bi »neuspehe« naše odprave osvetlili tudi z druge strani, smo naprosili celjskega člana odprave CIRILA DEBELJAKA da nam kaj več pove o vzponu v Himalaji in o vzrokih, ki so vplivali na to, da vrh Kangbachen ni bil osvojen. Takole je povedal:

Vzrokov za to, da vrha nismo osvojili je bilo več. Najprej bi povedal, da so ga doslej naskakovali že trikrat: Svicarji, Japonci in mednarodna odprava. Najvišje so pred nami dospeli leta 1941 Svicarji in sicer 5900 m visoko. Gora je bila tako smatrala za nepristopno s te strani, kot so jo naskakovali te odprave vključno z našo. Gora stoji na robu Himalaje, na predelu, ki ima precej razgibane vremenske pogoje in naleteli smo na čas, ko sta se letni in zimski monsun združila brez premora, ki je običajen in na katerega smo računali. Poleg tega smo zaradi pomanjkanja denarja odšli na pot le s štirimi operativnimi šerpami namesto z običajno ekipo 20-30 šerp. V sled tega so bila vsa taborišča postavljena kasneje, kot je bilo planirano in naskok na vrh se je začel prepozno. Opešali pa smo se zaradi nečesa: hrana — liofizirano meso in jogurt — se je namreč pokvarila in hranili smo se le z višinsko hrano. Dvojica, ki je z dvema šerpama iz zadnjega taborišča naskakovala vrh, je v enem dnevu zaradi velikih težav prešla komaj 500 m višinske razlike, morala je bivačirati brez temu primerne opreme, celo brez šotora in spala sta v snežni luknji. Zaradi mrzle noči — 25 stopinj sta ostala zjutraj z ozeblinami druge stopnje na rokah. Ko sta se vrnila je zdravnik s takojšnjim posegom preprečil najhujše, enemu pa je amputiral prst. Za ponoven naskok pa ni bilo niti časa niti materiala. Dosežena višina je bila 7650 m, se pravi nekaj manj kot 300 m do vrha.

Svicarski alpinisti se že zanimajo za dosežene rezultate naše odprave in ga bodo naskakovali. Seveda pa pri tem ne bodo imeli

več nobenih raziskovalnih problemov, kajti mi smo jim pot odprli. Vse države se namreč potegujejo za osvojitve teh velikih, med katerimi je tudi Kangbachen. Zato smatram, da bi ga morali naskočiti še enkrat z

manjšim številom naših ljudi in z večjim številom šerp ter izpopolnjeno opremo. Naši ljudje morajo razumeti, da se himalajski vrhovi le redko osvojijo v prvem naskoku. Poudariti pa je treba tudi zdravstveno in raziskovalno plat take ekspedicije. Posneli smo namreč okrog 600 filmov v barvah in črnobeli tehniki, poleg tega pa še okrog 2000 metrov kinotraku. To je delo, ki bo pomagalo tudi nepalski geografski službi, da bo lahko naredila dobre geografske karte, ki jih zdaj sploh ni. Mi smo še mlada himalajsko-alpinistična država in je zato dosežena višina v danih pogojih eden največjih uspehov.

Da nam je zmanjkalo denarja, je kriva predvsem napačna kalkulacija. Cena šerp in nosačev je bila namreč enkrat višja kot za časa naše prve odprave pred petimi leti in tu smo se usteli. Tako sta morala ob koncu ostati v Katmanduju dva naša predstavnika, ki sta čakala na dodatnih 3000 dolarjev — nakazilo Pla-

KOMENTAR IN VNDAR PRVI

Tekmovanje v republiški ligi je zaključeno. Za nekatere — med njimi predvsem za oba celjska predstavnika — v skrajnem času. Moštvo Celja, ki je odlično startalo je ob koncu povsem popustilo in le z veliko srečo na račun boljše razlike v golih obdržalo prvo mesto. V zadnji tekmi v Mariboru so igralci začeli obračunavati celo med seboj, česar si prav gotovo zdrav športni kolektiv ne sme dovoliti. Pa tudi disciplina na treningih je v zadnjem času popustila in je za nogometaše iz Skalne kleti res skrajni čas, da je jesenski del končan. V zimskem premoru bodo v klubu prav gotovo uredili tudi z disciplino in pripravljeni startali v spomladanski del tekovanja.

Kladivar je končal tako klavno, kot si je le malokdo lahko mislil. Po enoletnem stažu v zvezni ligi biti v republiškem tekovanju (ki je kvaliteto mnogo, mnogo slabše) na predzadnjem mestu, res ni zavidanja vredno posebno še, ker v moštvo še vedno nastopa 7 bivših »neamaterjev«. Če smo za ekipo Celja rekli, da je proti koncu disciplina popustila, moramo za Kladivarja reči, da je sploh ni bilo. Treningi so bili slabo obiskani, trener je ob nedeljah dopoldne iskal po mestu igralce za odhod na tekmo, en trener je zaradi nediscipline odpovedal sodelovanje itd. Vsekakor so to stvari, ki povedo, da med nogometaši Kladivarja še vedno precej stvari ni urejenih in jih bo prav verjetno tudi težko urediti, če se za to ne bodo zavzeli sami igralci. Slednjič še vedno reprezentirajo celjski šport ne samo sebe.

Olimp je v zadnjem kolu vzhodne conske lige prav tako izgubil v Mariboru in tako moral prepušiti prvo mesto v jesenskem delu tekovanja. Kljub temu pa moramo biti z nastopom tretjega celjskega ligaša v jesenskem tekovanju kar zadovoljni in lahko upamo na najboljše v drugem delu.

ninske zveze Slovenije, da sta izplačala šerpe in transport robe po železnici. V bodočih ekspedicijah se podobni spodrsliji ne smejo več ponoviti, čeprav nismo bili edini, ki se jim je to zgodilo. To se dogaja tudi drugim odpravam, saj so poštno, telegrafsko in sploh prometne zveze v Nepalju res slabe. Naši kurirji so nosili pošto 18 dni od baze do prve pošte. Ze po vsem tem, kar sem povedal, menda ni potrebno posebej poudarjati, da je naša ekspedicija kljub vsemu uspela.

USPELO SPORTNO TEKMOVANJE

V organizaciji Kmetijsko izobraževalnega centra so imeli mladi iz živinorejske šole Sentjur in vrtnarske šole Celje pretekli teden prijateljski športni dvoboj. Mladinci so nastopili v krosu, sahu in namiznem tenisu, mladinke pa le v krosu. V skupni razstavitvi je zmagala ekipa Vrtnarske šole. Sentjurčani so zmagali le v namiznem tenisu. Rezultati — kros moški: 1. Božič (Medlog), 2. Panič (Medlog), 3. Kranj (Sentjur). Ženske: Bizjak (Medlog), 2. Srešič (Medlog), 3. Zlabar (Medlog). Namizni tenis: 1. Brvar (Sentjur), 2. Cenčec (Medlog), 3. Veber (Sentjur). Sah: 1. Marovt (Medlog), 2. Podlogar (Medlog), 3. Barjaktarevič (Medlog).

V. J.

SIMO VAZIČ IN FRANC ČERVAN

V 80 dneh okrog sveta

Dva velika prijatelja, borca z naših atletskih tekaših in ljubimca celjske atletske publike Simo Vazič in Franc Červan sta odpotovala. Pot ju vodi okrog sveta — v 80 dneh ali morda nekaj več. Turneja po atletskih stezah Amerike, Avstralije, Nove Zelandije, tihomorskih otokih. Reprezentiranje naše atletike, našega športa v daljnih deželah.

Za nas navadne smrtnike (navadne v tem smislu, da nimamo take možnosti potovanja okrog sveta), sta Simo in Franc v zadnjih dneh pred odhodom nenavadno mirno prenašala potovalno mrzlico. Vsaj na zunaj. Sicer pa sta potovanju po svetu že vajena in je zato tudi mirnost pred nadaljšim potovanjem razumljiva. Te zadnje dni sta preživela v krogu najbližjih prijateljev in sorodnikov.

Zadnji večer pred odhodom smo se še malo pomenili o poti in o tekovanjih, ki ju čakajo. Prvo tekovanje imata že v torek 30. t. m. v Aucklandu v Novi Zelandiji. V druž-

bi z najiminentnejšimi tekači sveta bosta že v prvih decembrskih dneh imela vrsto tekovanj. Precej časa bosta posvetila tudi treniranju po metodah novozelandskih tekačev, ki slovijo kot izredni srednje in dolgotrajni tekavci. Po tem se na kakšnem tekovanju v ostri konkurenci in ugodnih pogojih nadejata tudi rekordnih rezultatov. Vsekakor bo to potovanje treh (poleg njiju še trener doloprogašev Lang) precej prispevalo k napredku jugoslovanske atletike, posebej tekačev. Vrnili se bodo namreč polni bogatih izkušenj in novih načinov treninga tekačev, ki jih bodo lahko posredovali ostalim našim tekavcem, ki nimajo možnosti potovati in tekovati po celem svetu. Še to: oba naša atleta in trener potujejo na povabilo novozelandske atletske zveze, ki večino potovanja tudi financira.

Ob slovesu smo si močno stisnili roke, zaželeli tudi srečno novo leto ter seveda srečno vrnitev.

E. G.

Rokometni pokal - brez pokala

Po osvojenem jesenskem delu rokometnega republiškega prvenstva, so celjski rokometiši dosegli nov velik uspeh. Po mnogih peripetijah glede odigravanja finalne tekme za republiški rokometni pokal je RZS slednjič odločila, naj bo tekma v Ljubljani v hali Tivoli. Nasprotnik Celjanom je bila na tem »nevturalnem« terenu ekipa ljubljanskega Slovana. Tekmo so odigrali v soboto zvečer, opoldne pa so pri ZRK Celje šele dobili telefonsko sporočilo o tekmi. Vsekakor čudno poslovanje republiškega rokometnega foruma, ki istočasno ravno zaradi podobnih manjših napak rešuje tekme za zeleno mizo (konkretno Celje-Brežice).

Finalna tekma med Slovanom in Celjem je potekala pred množestvilnimi ljubljancami precej razburljivo. Ko je že vse kazalo, da bodo domačini po vodstvu 12:9 osvojili republiški pokal, so Celjani nenadoma zaigrali v velikem slogu, v 20 minutah zabilo 10 golov in zmagali 19:12. Z igro v tem delu so navdušili gledalce, ki so jim ob koncu

iskreno aplavdirali. To je bila zmagavna finalna tekma za republiški pokal. Toda ob koncu se je izkazalo, da pokala prireditelj RZS sploh nima. Kometar menda ni več potreben.

-ed

KEGLJACI ZA DAN REPUBLIKE

Ljubiteljem kegljarskega športa se nudi izredna priložnost videti na delu najboljše jugoslovanske kegljace, ki se bodo pomerili na peterbojni republiki — Srbije, Hrvatske, BiH, Crne gore in Slovenije.

Vsako ekipo bo zastopalo 6 najboljših republiških tekavcev. Tekmovali bodo v mednarodnem slogu (6 x 200 lučajev). SRS bodo zastopali naslednji tekmovalci: Miro Steržaj, svetovni rekordar, Franc Mlakar — evropski prvak v dvojicah (oba Branik Maribor), Kljbar (Jesenice), Pečar (Kranjska gora), Farkaš in Zdešar (Gradis-Ljubljana).

Tekmovanje, ki ga organizira komisija za kegljanje pri ObZTK in KK »Celje«, bo v ponedeljek 29. novembra na kegljišču Ingrada, s pričetkom ob 8.40 uri. Pozdravnemu govoru bo sledilo tekovanje, ki bo trajalo ves dan, okrog 21. ure pa bo, s svečanostmi razglasitvijo rezultatov in podelitvijo nagrad, končano. Pregled razporeda vseh nastopajočih bo objavljen v oglasni omari na kegljišču.

Kot vidimo bodo prišli ljubitelji kegljanja tokrat res na svoj račun, saj bo prireditelj izredno kvalitetna in gotovo tudi zanimiva.

NOTRANJI RED JE NAJBOLJŠA NOTRANJA REZERVA

Ceste bodo cenejše

CELJSKO CESTNO PODJETJE BO TUDI POZIMI AKTIVNO

V zadnjem obdobju so ceste v Celju in okolici zadovoljile vse uporabnike, kar pričča o boljši dejavnosti celjskega cestnega podjetja. Uspehe potrjujejo tudi nekateri podatki: letos je imelo cestno podjetje 18 % delovne sile manj kot lani, a je porabilo en odstotek materiala več (četudi ka željo podatki glede opravljenega dela, da so naredili več), saj so povečali učinek za 32 %. To jim je omogočilo, da so povečali maso za OD za 16 %, zaradi zmanjšanja delovne sile pa se je povečal OD posameznika za 42 %.

Trenutno je cestno podjetje pred dvema pomembnima nalaganjama: uskladiti želijo število zaposlenih s finančnim planom, hkrati pa skušajo ublažiti disproporc med proizvajalci in režijskimi delavci, ki jih menijo zmanjšati za 21,2 %.

Takšna reorganizacija, ki je določena predvsem zaradi tega, da bi v podjetju uvedli notranji red in funkcionalnost, seve ni enostavna, ker so še vedno posamezniki, ki si zaradi dosedanjega ugodja želijo, da bi slo vse po starem. Eden izmed odločilnih pogojev je bila združitev dveh vzdrževalnih obratov v enega, pri čemer je vodja te službe moral direktno v operativno. Hkrati se je tako zmanjšal delovodski kader od 13 na 8. Toda samo številčni premiki bi ne pomenili dokončnega uspeha. Cilj cestnega podjetja je predvsem, da bo izoblikoval sodobne delovodje, ki bodo hkrati operativni vodje, odgovorni tudi za ekonomičnost svoje enote in hkrati tudi družbeno-politično razgledani usmerjevalci proizvajalcev v svojem delovnem območju.

Ne samo delovodje, tudi ves drugi kader bo potrebno pretehtati. Izdelujejo podrobne profile za posamezna delovna mesta, ki bodo terjala večjo razgledanost in širše znanje. Prav zaradi tega bodo čez zimo, ko je sicer mrtva sezona, priredili vrsto seminarjev z določenim sistemom. Deloma bodo seminarje pripravili sami, deloma pa jih bo pripravila delavska univerza. Ob zaključku teh seminarjev bodo morali kandidati za posamezna delovna mesta opraviti preizkusne

izpite in tako dokazati sposobnost za opravljanje del, ki jih predvideva profil za določeno delovno mesto. Kdor teh preizkusov ne bo uspešno opravil, se bo pač moral zadovoljiti z drugim delovnim mestom, ali pa bodo zaposlili mlajše (absolvente ekonomske in drugih srednjih šol).

Nadaljnja naloga, ki bo čez zimo zaposlila vodstvo cestnega podjetja, bo klasifikacija strojnega parka. Analiza o izkoriščenosti strojev v preteklosti kaže samo 30 do 40 odstotno izkoriščenost, kar je bila posledica nepopolnih proizvodnih in operativnih planov, ti pa spet posledica neurejenega financiranja. Zadnje čase se tudi cestni službi obljublja bolj urejeno vprašanje financiranja, zaradi česar bodo mogli tudi bolj precizno izdelati proizvodne in operativne programe. Skladno z njimi pa bo moč v prihodnje bolj točno razporejati in izkoriščati strojno opremo, ki jo bodo mogli v času manjše lastne zaposlenosti odstoptiti tudi drugim uporabnikom.

Tako je celjsko cestno podjetje, ki je šele pred dobrimi dvema leti postalo samoupravna organizacija, začelo v koreninah preoblikovati svoj ustroj in svojo dejavnost, ki bo v prihodnje zagotovila še boljše in cenejše vzdrževanje kakor tudi gradnjo cest.

K devu republike 29. novembru iskrene čestitke kolektiv tovarne esenc in eteričnih olj
ETOL CELJE

TRGOVSKO PODJETJE

ŠMARJE PRI JELŠAH

S SVOJIMI POSLOVALNICAMI ŠIROM OBČINE ŠMARJE PRI JELŠAH, ČESTITA OB DNEVU REPUBLIKE 29. NOVEMBRU IN SE ZA NADALJNJE SODELOVANJE TOPLO PRIPOROČA.

VABIMO VAS NA IZLETE!

KOLEKTIVNI DRŠALNA REVILJA V CELOVCU V CASU OD 3. DO 20. FEBRUARJA 1966. OB TEJ PRILICNOSTI SI BODO UDELEZENCI LAHKO GLEDALI TUDI VRBSKO JEZERO. GOSPOSVETSKO POLJE. DEZELNI MUZEJ V CELOVCU IN NEKATERE DRUGE ZNAMENITOSTI. SPREJEMAMO PREDPRIJAVE.

POSEBNA UGODNOST! KOLEKTIVI IN INDIVIDUALCI!

Posebna ugodnost za zaključek sezone!

1. DVODNEVNI AVTOBUSNI IZLET V TRST IN BENETKE! Cena potovanja vključno potni list 14.900 din.

2. ENODNEVNI AVTOBUSNI IZLET V TRST. Cena aranžmana vključno potni list 5.200 din.

3. DVODNEVNI WEEKEND IZLET V BUDIMPESTO. Cena aranžmana 20.800 din, vključno potni list.

4. TRODNEVNI WEEKEND IZLET V BRATISLAVO, BRNO IN DUNAJ. Cena aranžmana din 25.000 po osebi.

5. DUNAJ! Tridnevno avtobusno potovanje. Cena aranžmana po osebi 19.500 din.

6. TRIDNEVNI AVTOBUSNI IZLET - DUNAJ, BRATISLAVA, BUDIMPESTA. Cena aranžmana po osebi 25.600 din.

7. 3-dnevna strokovna ekskurzija gradbenikov v VERONO in PADOVO. Prijave do 15. 11. 1965.

8. 5-dnevno avtobusno potovanje v MUNCHEN. Prijave do 19. novembra 1965.

9. DOČAKAJTE NOVO LETO V BUDIMPESTI! 4-dnevno potovanje združeno s SILVESTROVANJEM!

10. PROSVETA! ZA DIJASTVO POSEBNO ZNIZANE CENE!

11. DNEVNI IZLET Z OGLEDOM CELOVCA, GOSPE SVETE, VRBSKEGA JEZERA. CENA PO OSEBI din 3.200. - VKLJUČNO SKUPINSKI POTNI LIST Z AVSTRISKO VIZO! PREVOZI BODO IZVRŠENI S 45 SEDEZNIH AVTOBUSI TIPE »MERCEDES«.

SOLE! Za Vaše šolske ekskurzije imamo pripravljene programe izletov po domovini - GORENJSKA, PRIMORSKA, NOTRANJSKA, BELA KRAJINA, STAJERSKA. Nudimo vam usluge po zelo znižanih cenah.

11. KOLEKTIVI! Poslužujte se naših kvalitnih prevozov, ki vam jih nudimo v času posezone po zelo znižanih cenah v najsoodnejše turistično opremljenih avtobusih tipa »Mercedes«.

KOMPAS CELJE sprejema že od danes vnaprej do vključno 10. 1. 1966 prijave za DRŠALNO REVILJO V CELOVCU!

PRED VSAKIM POTOVANJEM ALI IZLETOM OBISCITE TURISTIČNO PODJETJE »KOMPAS« CELJE, TOMSICEV TRG 1, TEL. 23.50.

KINO

Kino »Svoboda« Sempeter v Sav. dolini Dne 27. in 28. novembra 1965: »KOMANČROSI«, ameriški barvni film. Dne 30. novembra 1965: »ANA KARENINA«, ameriški film (Greta Garbo). Dne 2. decembra 1965: »KOZASKA USODA«, sovjetski film. Dne 4. in 5. decembra 1965: »GOSPODAR HAVAJEV«, ameriški barvni film. Dne 4. decembra 1965: »SUKOB«, danski film. Dne 9. decembra 1965: »DEVETINSTIRIDESET DNI«, sovjetski film.

Kino »Svoboda« Sevnica Dne 28. novembra 1965: »KOLOS Z RODOS«, italijansko-španski film. Dne 1. decembra 1965: »PREDSIEDNIK-STOPE«, francoski film. Dne 4. in 5. decembra 1965: »STRELJANJE V D. SYTYJY«, ameriški film. Dne 8. decembra 1965: »ROKE KVIŠKU«, francoski film.

Kino Kozje Dne 27. in 28. novembra 1965: »SALAMBO«, francoski barvni film.

Kino KZ Kostanjevica na Krki Dne 28. novembra 1965: »SEPETANJE NA BLAZINI«, ameriški film. Dne 5. decembra 1965: »LAZNIVI ZAKON«, španski film.

Kino »Svoboda« Brestanica Dne 20. novembra 1965: »ITALIJANKE IN LJUBEZEN«, italijanski film. Dne 27. in 28. novembra 1965: »OSVAJALEC MARAKAJBA«, italijanski film. Dne 1. decembra 1965: »ZVEZDE NOCI«, italijanski film. Dne 4. in 5. decembra 1965: »UPOR NA LADJI BAUNTY«, ameriški film. Dne 8. decembra 1965: »RAZBITA LADJA«, ameriški film.

Kino »Svoboda« Store Dne 27. in 28. novembra 1965: »VOHUN NA POVELJE«, ameriški film. Dne 4. in 5. decembra 1965: »STIRJE APOKALIPTICNI JEZDECI«, ameriški film.

Kino »Dom« Gorjil grad Dne 27. in 28. novembra 1965: »39 STOPNIC«, angleški film. Dne 4. in 5. decembra 1965: »TUJE ZENE«, zap. nemški film.

Kino sekcija »Jelka« Nazarje Dne 27. in 28. novembra 1965: »PLAMTECA ZVEZDA«, ameriški film. Dne 30. novembra 1965: »PRIŠEL JE ANGEL«, španska gl. komedija. Dne 4. in 5. decembra 1965: »SEPETANJE NA BLAZINI«, ameriški film. Dne 8. decembra 1965: »ZGREŠENO ZIVLJENJE«, sovjetski film.

Svet Zavoda Ivanke Uranjekove, Celje razpisuje

razprodajo starega inventarja, dne 12. 12. 1965 ob 8. uri v Zavodu Ivanke Uranjekove DOBRNA.

Rudnik rjavega premoga Laško razpisuje

JAVNO PRODAJO

uporabnega gradbenega in drugega materiala na stanovanjskih in gospodarskih poslopijih v Govcah.

Javna prodaja bo dne 1. decembra 1965 s pričetkom ob 9. uri na mestu samem v Govcah.

Pojasnila daje uprava rudnika.

Elektro - Celje, Celje

dobavlja potrošnikom električno energijo po najugodnejših pogojih;

projektira, gradi in opravlja montažo daljnovodov, krajevnih omrežij in transformatorskih postaj;

izvršuje vsa v elektriško stroko spadajoča instalacijska dela.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

DOLFETA PRESINGERJA

se pristrčno zahvaljujemo prim. dr. Strnadu iz Slovenjgradca, ki mu je skušal rešiti življenje, prim. dr. Rajšpu iz Slovenjgradca in dr. Sevšku iz Celja ter vsem zdravstvenemu osebju bolnišnice Slovenjgradec, ki so mu ob težki bolezni pomagali. Iskrena hvala govornikom tov. Javorniku in tov. Tomažiču, godbi France Prešeren in pevskemu zboru Ivan Cankar, občinski skupščini Celje, kolektivom občinske skupščine, Zavoda za komunalno urejevanje zemljišč, Plinarski vodovod, Službi družbenega knjigovodstva, organizacijam SZDL in ZB Otok, sostanovalcem in vsem njegovim prijateljem in znancem, ki so zasuli prerani grob s cvetjem in ga v tako velikem številu spremlili na zadnji poti - nam pa v težkem času pomagali ter izrazili sočustvovanje.

Zaljuoči: sestre in brata z družinami ter ostalo sorodstvo.

Celje, 23. novembra 1965.

SLG CELJE

Petek, 26. novembra ob 15.30: C. Šeller: KLOVN IN NJEGOV CIRKUS. I. šolski popoldanski abonma in izven. Sobota, 27. novembra ob 18: PROSLAVA DNEVA REPUBLIKE. Privedelja SZDL in Združenje zvezke borcev NOV občine Celje. Sreda, 1. decembra ob 15.30: C. Šeller: KLOVN IN NJEGOV CIRKUS. II. šolski popoldanski abonma. Četrtek, 2. decembra ob 19: C. Šeller: KLOVN IN NJEGOV CIRKUS. III. šolski večerni abonma in izven. Sobota, 4. decembra ob 11 in 15: C. Šeller: KLOVN IN NJEGOV CIRKUS. Gostovanje v Murski Soboti. Nedelja, 5. decembra ob 10: C. Šeller: KLOVN IN NJEGOV CIRKUS. II. nedeljski popoldanski abonma: Sreda, 8. decembra ob 17: F. Šillier: DON CARLOS. Abonma za upokojence. Četrtek, 9. decembra ob 15 in 19.30: F. Šillier: DON CARLOS. Gostovanje v Brežicah. Sobota, 11. decembra ob 16: F. Šillier: DON CARLOS. Abonma za delovne organizacije in izven. Nedelja, 12. decembra ob 10: D. Garrick-A. Smole: VARH - A. Medved: RENDEZ-VOUS. Komedija. III. nedeljski popoldanski abonma. Nedelja, 12. decembra ob 19.30: F. Šillier: DON CARLOS. Nedeljski večerni abonma in izven.

vsak torek in soboto v hotelu TRIGLAV na Dobrni, kjer so tudi vsako soboto domače kolone. Vsako soboto, nedeljo in sredo ples v restavraciji POSTA v Rog Slatinu, vsako soboto v SAMOPOSTREJNI RESTAVRACIJI v Celju. V HOTELU CELEIA v dneh 27., 28., 29. in 30. novembra glasba za ples in razvedrilo. Zaželeno so rezervacije. V HOTELU PAKA VELENJE vsak dan glasba. Igra kvintet PIPi. 29. novembra PURANOVA VEČERJA NA GORI OLJKI. Rezervacije zaželeno.

TURISTIČNE OBJAVE

POROČILO O PROSTIH KAPACITETAH V turističnih objektih na našem področju je dovolj prostora razen v Zdraviliškem domu v Rog. Slatinu. RAZVEDRILLO Vsako soboto in nedeljo ples na Gori Oljki.

Celjski TEDNIK CELJE P. P. 152

Naročam »CELJSKI TEDNIK« Pošljati mi ga začnite.

z dnem

Priimek in ime

Kraj, ulica, hišna št.

Pošta

Lastnoročni podpis

IZLETNIK CELJE

PUTNIK

vam nudi turistične usluge in vas vabi na izlete in potovanja po Jugoslaviji in v inozemstvo s turističnimi avtobusi. CELOVEC - ogled DUNAJSKE DRŠALNE REVILJE z novim programom. Imenovanjem MAVRICA, v času od 3. do 20. februarja 1966. Naši prijavitelci bodo napravili izlet tudi na GOSPOSVETSKO POLJE in v 22 km oddaljeno OSTROVICO, kjer je znameniti srednjeveški grad.

Sprejemamo PRIJAVE za kolektive, društva, organizacije in posameznike do 10. JANUARJA 1966. Pohitite s prijavo in izberite si dan potovanja!

SILVESTROVANJE - v BUDIMPESTI, s posebnim programom in silvestrovnim menijem, 2-dnevno avtobusno potovanje, cena 23.500 dinarjev, rok prijav 5. december 1965.

NOVOLETNI AVTO-RALLY v ITALIJO s silvestrovanjem ob GARDSKEM JEZERU, 4-dnevno potovanje z osebnimi avtomobili, cena po osebi je 25.000 din, izletniki lahko koristijo avtomobile PUTNIKA, t. j. vozila TAUNUS 17 M do 5 oseb, rok prijav 10. december 1965.

NOVOLETNO POTOVANJE po SREDOZEMLJU z luksuzno ladjo DALMACIJA, 14-dnevno kombinirano z letalom, ladjo in vlakom na prgi Dubrovnik, Pirce, Aleksandrija, Kairo, Port Said, Beirut, Heraklion, Benetke - cena potovanja 210.000 din, rok prijav 23. 11. 1965.

BUDIMPESTA - dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike, cena potovanja 17.500 din, datum potovanja po dogovoru z naročnikom.

POSEBNO OBVEŠČILO! Skupinskih potovanj v vzhodnoslovenske države se lahko udeležijo tudi iste osebe, ki so v tekočem kolektivnem letu že izkoristile devizno kvoto 20 \$ za potovanje v inozemstvo. To obvestilo velja za vse naše razpisne izlete v CSSR, Madžarsko in Bolgarijo.

TRST-DOBERDOB-BENETKE, dvodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike, cena izleta je 15.000 din.

TRST-MIRAMARE enodnevni avtobusni izlet za kolektive in posameznike cena potovanja po osebi je 6.300 din.

CELOVEC - s prevozom k Vrbskemu jezeru in na Gosposvetsko polje, cena potovanja po osebi je 3.700 din, datum potovanja po dogovoru.

Vse programe in informacije navedenih potovanj zahtevajte v našem turističnem oddelku na TIVOVEM TRGU 3 ter v poslovalnici Velenje in Krško.

SILVESTROVANJE - vabimo vas na silvestrovanje v ROGAŠKO SLATINO in ROVINJ, ter v ostale turistične kraje.

IZLETNIK posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov in tujih vizumov.

IZLETNIK rezervira postelje v spalnih vagonih, prodaja vozovnic za letalski promet za tu in inozemstvo.

Za cenjeni obisk se pripravite IZLETNIK CELJE nasproti Avtobusne postaje

OBCINA LAŠKO razpisuje

Javno licitacijo!

za oddajo v najem

1. poslovni prostor v Laškem hišna številka št. 174 s površino 18,5 m²;

2. poslovni prostor v Laškem hišna št. 229 s površino 48 m²;

Prostori bodo izpraznjeni do 20. decembra 1965.

Prednost ima storitvena obrt s področja popravila gospodinskih strojev, radijskih in televizijskih aparatov.

Pravico udeležbe imajo družbene pravne osebe in občani.

Podrobnejši podatki so na razpolago pri oddelku za gospodarstvo Skupščine občine Laško.

Razpis velja do 15. decembra 1965.

ZIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 27. 11. do 4. 12. 1965 MARIJAN TISELJ veterinar Celje, Savinjska 3/II (Savinjsko nabrežje) Telefon: 28-71

Od 4. do 11. 12. 1965 IVAN PLETERSKI veterinar Celje, Trubarjeva 93 (Otok) Telefon: 29-26

ZAHVALA

Ob bridki izgubi našega dragega moža in očeta

ANTONA CVIRNA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter sočustvovali z nami.

Zaljuoči: žena Milka, hči Marija, sinovi Radi, Franci in Tone z otroki.

Kmetovalci in rejci prašičev!

KOTEKS TOBUS, Import-Export, Ljubljana vam sporoča, da je v letošnji sezoni odkupna cena za svinjske kože posebno ugodna, zato skrbno oderite vsakega prašiča in kožo oddajte bližnji zbiralnici KOTEKS TOBUS ali Kmetijski zadrugi.

Poleg povišane odkupne cene smo vam pripravili nagradna žrebanja s preko 4.000 lepimi nagradami in glavnimi dobitki »TELEVIZOR, TRANZISTORJI, KOLESA itd.«

Skrbno hranite potrdila za oddane svinjske kože, ki vam dajejo pravico do udeležbe pri nagradnem žrebanju.

Žrebanja bodo 20. januarja in 20. aprila 1966

REJCI PRAŠIČEV, ODERITE PRAV VSE PRAŠICE IN KOŽE ODDAJTE NAJBЛИŽJI ZBIRALNICI KOTEKS TOBUS.

Kolektiv podjetja čestita ob priliki dvajsetletnice obstoja svojega podjetja vsem poslovnim prijateljem v mestih in na podeželju

k dnevni republike - 29. novembra

MALI OGLASI • MALI OGLASI • MALI OGLASI

PRODAM

NOVO sobno pohištvo: trodelna omara, kavč in drugo, prodam zaradi selitve. Ogled od 28. novembra (od 10. ure) dalje, v Savinjski ulici 3, Celje. KUHINJSKO pohištvo prodam. Lazo Kolumbič, Celje, Tomsicev trg 8. 5. z medom in čebelami napolnjenih - poslanih kranjčev in »Vesna« radio z gramofonom prodam. Informacije v trgovini »Iz-bira« Marof-Jurklošter. NOVO hišo z lepim vrtom v bližini mesta prodam. Naslov v upravi lista. STRESNO zarezno betonsko opeko prodam. Informacije pri »Draksler«, Dečkova c. 26. KRAVO bohinjko, izredno mlekarico, visoko breme, prodam. Mihael Švent, Dobrna. FIAT 600 - odlično ohranjen (47.000 km) prodam. Cena ugodna. V račun vzamem tudi ček. Naslov upravi lista. CRN, kratek klavir, primeren za šole in hotele prodam. Oblakova 3. NOVEJSO montažno leseno garažo prodam ugodno. Naslov v upravi lista. RADIATOR 19 x 60, 23 reber in rabljen električni kuhalnik na 3 plošče prodam. Vrhnovec, Celje, Trubarjeva 53 B - tel. 31-59. TOVARNISKO nov pralni stroj »Rex« - 4 kg prodam. Ogled popoldne pri: Selsk, Rečica 5, Laško, ali pismeno na naslov: Zdenka Košir, Breze 93a - Laško. KOMPLETNO sobno pohištvo prodam. Marija Skodnič, Rogaška Slatina. ENOFAZNI elektromotor 1,5 KS skupaj s krožno žago prodam. Tomič, Arnače - Velenje. RABLJENE modele za izdelovanje cementnih cevi od 10-40 cm, prodam. Tone Mohorič, Stari dvor 20, Skofja Loka.

STANOVANJE

PRAZNO sobo ali enosobno stanovanje iščem. Nudim nagrado. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Nagrada«. ENOSOBNO stanovanje - vseljivo s 1. janu-

arjem oddam. Celje, Dečkova c. 44. SOBO oddam snažni ženski srednjih let (lahko tudi v skupno gospodinjstvo). Otrok ni ovira. Naslov v upravi lista. OPREMLJENO sobo odam solidnemu moškemu. Naslov v upravi lista. OPREMLJENO sobo oddam dvema solidnima osebam. Pogoj: Plačilo najemnine za nekaj mesecev naprej. Naslov v upravi lista. Opremljeno ali prazno sobo iščem. Plačam zelo dobro. Naslov v upravi lista.

KUPIM

Os za skobelni stroj in cirkular, dolžina rezil 30-40 cm kupim. Anton Kelhar, Ločica 69, Polzela. STANOVANJSKO hišo v okolici Celja kupim. Informacije pri Draksler, Dečkova c. 26. HISICO ali dvosobno stanovanje kupim. Nudim nagrado. Ponudbe na u. lista pod šifro »Januar«.

RAZNO

NAJDI TELJA izgubljenega nalivnega peresa »PELIKAN« prosim, da ga odda proti nagradi na naslov: Maks Ferme, Celje, Titov trg 6. ODDAMO garažo: Perc, Cesta na grad 11. Vsa vodovodna dela izvršuje: STANE SARLAH, Celje, Ulica Bratov Kersnikov 34.

ZAPOSLITEV

Za varstvo dveh majhnih otrok iščem varuhinjo za dopoldanski čas. Adolf Vidensek, Celje, Slandrov trg 7.

DELAVCA v ekspeditu s trgovskim znanjem in lepo pisavo, ki je varen samostojnega dela sprejme tekstilna tovarna. Soba na razpolago. Ponudbe pošljite na naslov: Cornel Kawann, Graz, Nibelungengasse 54.

Zloraba uradnega položaja

PODJETJE OSKODOVANO ZA VE Č KOT 15 MILIJONOV

Znancem in poslovnim prijateljem sta prodajala normalno blago za defektno brez marže in prometnega davka tudi do 60 odstotkov ceneje. Samec je povrh še obtožen protipravne prilastitve 1.038.000 dinarjev.

Zoper direktorja tekstilne tovarne v Laškem ALFONZA FERJANCICA in prodajnega referenta JOZETA SAMCA, ki sta v obdobju od 1962. leta prodajala raznim javnim delavcem in poslovnim prijateljem blago po nižjih cenah, je obtožnico vložilo okrožno javno tožilstvo.

Iz obtožnice je razvidno, da so v Volni tako v dobrih dveh letih prodali iz skladišča za več kot 28 milijonov dinarjev blaga, kar predstavlja po dejanski vrednosti 42,5 milijona dinarjev! Pri tem je zanimivo, da je direktor Ferjančič zanikal, da bi kaj vedel o prodaji, medtem ko obtoženi Samec navaja, da je delal po naročilu in vednosti direktorja, da je moral celo popoldne v tovarno, ker se je pripeljal mercedes iz Ljubljane. Navaja tudi, kako so »kupci« plačevali blago po kolektivni ceni, s 60 odstotnim popustom, kot članj kolektiva, ki so imeli pravico nakupa iz letnega deputata.

Direktorjevo izjavo zanikajo tudi ostali uslužbenci, kot predstavnik Matjašević iz Beograda, ki navaja, da mu je pošiljal spiske ljudi za »ugoden« nakup, ter ostali uslužbenci, ki trde, da je direktor osebno prihajal v skladišče s kupci. Pri tem

je zanimivo, da nekateri kupci niso niti vedeli, da dobivajo blago ceneje. Obtoženi Samec je še osebno prodajal volno ter si je s temi »posli« ustvaril korist okrog milijon dinarjev. O preiskavi bomo še poročali.

OBSOJEN ZARADI PROMETNE NESREČE

8 mesecev zapora

PRI NESREČI JE RADO KOŠEC IZGUBIL ŽIVLJENJE

Pred senatom celjskega okrožnega sodišča se je pred dnevni zagovarjal ALBIN REHAR iz Petrovč, direktor Agroservisa v Sempetru, ki je 14. februarja v bližini Zalca povozil upokojenca RADA KOŠCA. Ponesrečenec je zaradi poškodb na mestu umrl.

O nesreči smo v našem časopisu že pisali. Omenjenega dne v večernih urah je pokojni Košec šel po desni strani cestišča iz Zalca proti Senpetru. Za njim je pripeljal v njem ALBIN REHAR s fiatom 1100. Ker je malo pred prehitevanjem pešca srečeval tovorno vozilo, je imel prižgane kratke luči. Spričo te

ga, kot trdi obtoženelec, ni pravočasno zagledal pešca. Prišlo je do trčenja, pri katerem je vozilo vrglo pokojnika nekaj metrov daleč s cestišča.

Pri nesreči ni bilo očitvidcev. Voznik Rehar je po nesreči še zavil k znancem, kjer je nekoliko popil in šele nato prijavil nesrečo na postaji Milice v Zalcu. Analiza je pokazala v krvi 1,08 in v urinu 1,46 alkohola, torej mnogo več, kot je to dovoljeno za varno in previdno vožnjo.

Obtoženi Albin Rehar je na razpravi izrazil obžalovanje, priznal krivdo, ter povedal, da je pripravljen kriti razne zahtevke in materialno pomagati svojem ponesrečenca. Hčerki pokojnega je že pred razpravo nakazal 184.000 dinarjev. Sodni senat je ugotovil, da je bil Rehar že pred tragičnim dogodkom kaznovan zaradi vožnje v vinjenem stanju. Za to nesrečo pa ga je obsodil le na 8 mesecev zapora in odvzem vozniškega dovoljenja za dobo enega leta po prestani kazni.

UBOJ 18-LETNEGA JOZETA CRNOŠE

V SMRT zaradi VŽIGALNIKA

Pred dnevi se je pripetil tragičen dogodek v vasi Kamence pri Rogiški Slatini, kjer je komaj 15-letni I. D., doma iz Breskoveca v mladeniški nepremišljenosti in objestnosti z nožem smrtno ranil JOZETA CRNOŠO.

Minulo sredo v opoldanskem času je v Kamencah, v bližini hiše Ivana Berka prišlo do pretepa, ki je terjal življenje. Dva fanta, 18-letni JOZETA CRNOŠA in komaj 15-leten, duševno zaostal I. D. sta se sprla zaradi vžigalnika. Med kreganjem in prepiranjem sta se v mladeniški nepremišljenosti in razboritosti spoprijela najprej z rokami, nato pa sta potegnili nože.

I. D. je nenadoma zasadil nož Črnoši v prsa. Ko se je zavedel, kaj je storil, je pobegnil domov. Ranjen mladenič se je opotekaje zatekel k bližnji hiši Ivana Berka, kjer se je

zgrudil. Kljub pomoči je kmalu umrl.

Varnostni organi so po dogodku mladega storilca doma prijeli in uvedli preiskovalni postopek. Fant je duševno zaostal in je komaj končal tri razrede posebne šole. Dogodek je močno odjeknil med okoliškim prebivalstvom. Vsekakor tudi ta tragedija kaže na določeno nerestnost, ko razne mlade ali druge osebe nosijo in posedujejo predmete, ki so lahko za okolico nevarni. O preiskavi in sodni obravnavi bomo še poročali.

Po tatvini še voznja

Pred sodnim senatom okrožnega sodišča v Celju so se pred nedavnim znašli zaradi tatvin in škode, ki so jo povzročili s karambolom trje mladi iz okolice Rogoške Slatine. To so KAREL MAJČEN in MAKS FRELEŽ iz Tržišča ter JOZE OGRIS, doma iz Perneka.

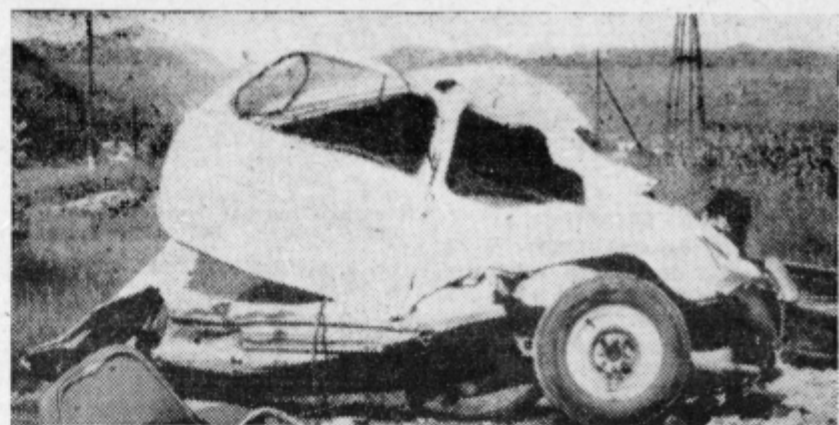
V noči od 8. na 9. avgust sta namreč Majcen in Ogris skupaj z mladoletnim H. L.-jem vlomila v bife gostinskega podjetja v Rogoški Slatini. Iz bifeja so odnesli razne drobnarije in čokolado v skupni vrednosti približno tisoč dinarjev!

Ta začetniški uspeh je opogumil Majcena, da je čez nekaj dni znova vlomil v isti lokal, tokrat skupaj s Ferležem. Ob tem vplomu sta pobrala cigarete ter pijačo — v vrednosti blizu deset tisoč dinarjev. Po akciji se jima je zahotelo še malo vožnje s tujim avtomobilom. S parkirnega prostora pred hotelom Pošta sta ukradla avtomobil Opel-Olympia, last Alojza Jagodiča. Zaradi neznanja sta že po 200 metrih avtomobil razbila in povzročila preko 100 tisoč dinarjev škode.

Pri omenjeni trojici, katerih starost je komaj okoli 20 let, ni šlo za huda kazniva dejanja. Sodni senat okrožnega sodišča je menil, da fantom lahko pomaga, da svojo objestnost popravijo na primer s poštenim delom in jih je zato kaznoval pogojno.

Karel Majcen je bil obsojen na 8 mesecev zapora, Maks Ferlež na šest mesecev zapora in Jože Ogris na tri mesece zapora. Vsi trije so bili obsojeni na pogojne kazni treh let. Sodba poleg tega določa tudi plačilo 100.000 dinarjev oškodovanca, medtem ko ga je za presežek zahtevka sodišče napotilo na pot civilne pravde. Ravno tako tudi gostinsko podjetje, ko je sodišče potrdilo zahtevek splošne zavarovalnice. S tem bodo trije mladi, zdravi in

za delo sposobni fantje lahko znova pridobili zaupanje širše družbe, ko bodo s poštenim delom in zmernim življenjem popravili trenutno nepremišljenost.

Zaradi slabe vidljivosti je sedanji čas izredno nevaren predvsem na nezavarovanih železniških prelazih. Zato, vozniki — več pozornosti ob takih priložnostih, da ne bi prišlo do podobnih prizorov kot ga prikazuje posnetek na naši sliki. (Foto: L. Meh)

HTS NI SENZACIONALNO ZDRAVILO PROTI RAKU

JE REŠITEV V 3 ČRKAH?

STROKOVNA KOMISIJA NA NAJVIŠJI RAVNI JE ZDRAVILO OVRGLA

Vse dokler je javnost čakala na definitivno oceno, je Sarajevo še vedno predstavljalo Lourđ, v katerem bolniki pričakujejo s pomočjo HTS. V Ameriki so pred nedavnim naredili statistiko, ki pravi, da je potrebno 260 let znanstvenega dela, da bi se lahko uvedlo neko novo zdravilo. V tem je vračunano delo znanstvenih ekli zdravnikov, farmacevtov, biologov, poskusov na živalih, na zdravih prostovoljcih in šele na koncu poskusov na bolnikih...

O senzacionalnem odkritju zdravila proti raku je bila v zadnjih dneh mnogo govora. Prišlo je vihar, ki je privedel združenje zdravnikov iz avtomobilov in brez njih iz domovine in iz tujine začele prihajati v Sarajevo pred stanovanje v drugem nadstropju v Ulici Vojvode Stepe, Obala številka 40. Tu namreč stanuje zobni zdravnik FAHRUDIN ZEJNILAGIĆ, ki je razširil senzacionalno vest, da je v 16 letih znanstvenega dela iznašel zdravilo proti raku. Komaj nekaj dni zatem, ko je Zejnilagić izjavil novinarjem, da je odkril zdravilo, so se začela romanja bolnikov.

»HTS zdravi vse maligne neoplazme«, je trdil Fahrudin Zejnilagić z gotovostjo. Nastal je vihar, ki je privedel združenje zdravnikov Bosne in Hercegovine, da so obsodili njegov način propagande. Uspeši so celo, da so Zejnilagiću prepovedali razhajanje zdravila. Toda bil je uporen. Zdravilo je poslal v analizo in ocenitev Zvezni komisiji za zdravila. Čez nekaj dni je komisija za zdravila dala tudi uradno izjavo, da HTS ne vsebuje škodljivih substanc. Takrat se je začelo. Kmalu je o HTS zvedel ves svet. Našel je cele tovarne, ki se proizvajale nove zdravilo — Bosnalijek. Italijansko ministristvo za zdravstvo je naprosilo Zejnilagića za uvoz določenih količin zdravil v Italijo. Svoj obisk so najavili v Sarajevu tudi snemalci japonske in avstrijske televizije!

Ze pred šestimi leti, leta 1959 je zobni zdravnik Fahrudin Zejnilagić, takrat je bil kemik v laboratoriju Zobarske šole v Sarajevu, iznašel reagencijo, po kateri lahko izvrši preizkus na eni sami kaplji človeške krvi in odkrije raka v začetni fazi. Ze ta izum je bil takrat epohalen, vendar ga do danes še nikjer ne uporabljajo.

»S preiskovalnim delom sem začel že pred 16 leti«, pravi Zejnilagić. »Bil sem kemik za koloidno — kemijske reakcije, pa sem se posebno posvečal koloidom, tako sem začel proučevati kri. Kri sem dobival od raznih bolnikov z raznih klinik. Ob tem sem prišel do lastne reagentice za razne bolezni, kot n. pr. za nefritis, jetrno cerozo, rak, hepatitis itd. Posebej sem se začel ukvarjati s proučevanjem krvnega seruma bolnih za rakom. Tako sem po dolgem delu začel s preizkusi HTS.«

Kakšen je učinek HTS, je bilo neznano. Zejnilagić je trdil, da je učinkovit, da se že po nekaj dnevih pojavljajo določeni znaki okrevanja itd. Vendar ni nikoli povedal, koliko in katere bolnike je že ozdravil. Ravno tako trdi, da ima že nekaj sto pisem raznih zdravnikov po svetu, ki so preizkušali njegovo zdravilo na bolnikih in trde, da je učinkovito.

Toda mnenja zdravnikov so bila različna. Sedaj vemo, da ta »senzacionalna« iznajdba ni zdravilo. Vsekakor je Zejnilagić v nečem uspel, razburil je duhove in bolnike, ki so znova dobili upanje, mnogo med njimi je v kolonah krenilo v Sarajevo... Nekateri so celo zapustili bolnišnice...

Mrzlica, ki je nastala po vesteh o senzacionalnem odkritju, je nevarna za same bolnike, ker so videli v tem Zejnilagićevem preparatu rešitev. Podvomili ali zapustili so celo klinične metode zdravljenja, kar je vzrok za hitrejšo razširitev bolezni — pravijo zdravniki. In v tem je nekaj resnice, saj je bil že primer, da je bolnik zapustil bolnišnico in se začel zdraviti s HTS-om. Ko so ga pripeljali nazaj, ni bilo zanj več rešitve, kljub temu, da je prej obstajala možnost ozdravljenja. Zdjaj se bo veter okrog senzacionalnega zdravila, upajmo, poleg!

MARTIN PREVORŠEK OBSOJEN NA 9 LET STROGEGA ZAPORA

S KOLOM PO SOSEDU

O razmerah in prepirih med MARTINOM PREVORŠKOM in MARTINOM AJDICEM ter njunima ženama smo poročali že pred časom, ko je prišlo do tragedije na dvorišču, kjer oba stanujeta. Poleti, 6. avgusta sta se namreč Prevoršek in njegova žena sprla z Ajdičem in Elizabeto Visenjak zaradi piščanca. Pogosti prepiri med dvema družinama so prerasli v sovraštvo. Tudi tokrat je prepri prerasel meje, ženski sta pograbilati lati, nato sta se spoprijela še Prevoršek in Ajdič.

Prevoršek je pograbil dolg kol, Ajdič pa lato. Med pretepom je Prevoršek večkrat udaril s kolom Ajdiča po glavi tako močno, da je ta zaradi rana umrl.

65-letni Martin Prevoršek in 59-letni Martin Ajdič sta živela v Preboldu v isti hiši. V začetku sta se družini dobro razumeli, vendar je pozneje večkrat prišlo do preprirov, tako da je že nekaj let nazaj družini nista našli medsebojnega razumevanja.

Sodni senat celjskega okrožnega sodišča pod predsedstvom sodnika VEKOSLAVA TANKA je ob razsodbi upošteval Prevoršku olajševalno okoliščino starost in bolehnost ter skrb za družino, kot obtežilo pa to, da je bil že petkrat pogojno kaznovan ter ga obsodilo na 9 let strogega zapora.

STANKO KAPUN JE VNDARLE IZGUBLJAL ŽIVCE ZADNJI DNEVI S. KAPUNA

SE JE MAR MISLIL IZPOVEDATI »MAMI«?

Kapun je s svojim dejanjem presenetil in razočaral vrsto svojih znancev, ki se danes zmagujejo z glavami in ne morejo verjeti, da je bil to nekdanji zgovorn, družabni in vesel Kapun.

NA LOVU

V prvi skupini, ki je odšla na teren, da bi preverjala možnosti in verjetnosti storilca, je bil tudi Stanko Kapun. Obšel je svoj teren in se — največjo pozornost je posvetil samskima domovoma Ingrada in Cinkarne. Samski dom Ingrada je bil na videz še posebej zanimiv, saj je v njem stanoval Maks Poličnik dobre štiri mesece in se je odselil iz doma šele pred kakšnim mesecem dni. Povsod je Kapun pregledal garderobe — čevlje, pišče, klubuke in rokavice.

Upravnik Ingradovega doma, Lojze Borinč, se zdaj sicer smehlja, četudi priznava, da mu je bil nekaj časa hudo tesno pri srcu, ko je zvedel za Kapuna. »Dva večera je bil pri meni. Skupaj sva pregledovala spiske in na slike, ugotavljala možnosti in se pogovarjala o zločinu. Kapun je bil večkrat tudi poprej pri meni, zato sva tudi zdaj povsem zaupno

kramljala. Priznaval je, da je položaj težak, ker ni nobene oprijemljive sledi. Ob večerih sem običajno urejal blagajniške prejemke in denarne nakaznice, ki jih hranim od časa do časa. Večkrat mi je ob takih priložnostih Kapun celo pomagal prešteti denar. Celo te dni, ko so iskali zločinca, sva šla skupaj. Bil je skoraj tristo tisoč dinarjev. Prav lahko bi me udaril po glavi in izgubil z glavno. »Ne morem si razložiti, kaj je napotilo Slavka — tako so ga klicali znanci — k temu dejanju. Še bolj zanimivo je, da smo se tu v moji pisarni nekoga večera pogovarjali z nekim našim skupnim znancem, ki je odhajal v Kragujevac, po avtomobil. Oba s Kapunom sva požvedovala, kako bo plačal. Znanec je udaril po zajetni aktovki in odgovoril: »Tu notri je milijonček!« Toda Kapun vseh teh priložnosti ni izkoristil. Le zakaj?»

NEDELJSKO POPOLDNE

Ze po prvih dneh intenzivne preiskave je bil Kapun izločen iz vrst ožjega preiskovalnega štaba in se je lotil svojih rednih zadev, četudi je vsaj na videz še vedno moral iskati »storilca«. Kakor vse uslužbenke milice in UNZ, tako so tudi Kapuna izpraševali znanci, kaj misli o uboju in koliko si obeta od preiskave. Kapun je zagonetno molčal — pač po službeni dolžnosti.

V nedeljo je bil na kosilu v prijetni zasebni družbi, kjer so bili še nekateri drugi

znanci. Pogovarjali so se o zločinu. »Če bi ga dobila v roke, bi ga razrezala na drobne koščke!« je dejala priletna tovarišica. »Ustrelila bi ga na mestu!« je dodala njena hči. Eden izmed znancev je vprašal molččega Kapuna: »Pa ste kaj napredovali? So že kakšni znaki?« Kapun je spet službeno molčal in se zagonetno smehljaj. Znanec je zato po svojih presoji nadaljeval: »To je menda najtežje, ko ne veste, koga bi iskali?« Tedaj je Kapun resno priklimal: »Da, ko bi vedeli, koga naj iščemo!«

Kapun je v tej družbi preživel vse popoldne in še zvečer so bili dobre volje, četudi Kapun ni pil, ker ni maral alkohola. Edino tisti večer pred zločinom je popil nekaj več, sicer je le ob izjemnih priložnostih popil kakšno šilce konjaka.

OBISK PRI »MAMI«

Kapun se je med svojimi rednimi obhodi večkrat zglasil pri starejši tovarišici, ki sta se z njo dobro razumela, ker je poznala tudi njegove domače kraje. »Z vami se lahko pogovorim kakor z mamo,« je večkrat dejal. »Prišel je tod mimo, se zglasil za nekaj minut, malo pokramljaj in spet odšel,« nam je pripovedovala »mama«. »Zdjaj ga res že tri tedne ni bilo k meni. Celo malo pogrešala sem ga. Pa je prišel v ponedeljek zjutraj. Bil je ves prestražen in sem mu ponudila šilce žganja. Ni se ga dotaknil, češ da itak

ne pije, a razen tega je še prezgodaj. Res ni pil. Bil je zelo varčen. Nekaj časa je jedel pri Seligu, a mu je bila hrana predraga, zato se je preselil v službeno menzo. Več-

Stanko Kapun na enem svojih izletov

krat je pripovedoval: Nekateri si po kosilu privoščijo dva ali celo tri deci vina. Ne vem zakaj. Zame je važno, da sem sit, pijem lahko tudi vodo.

To ponedeljkovo jutro je bil videti nekoliko spremenjen, pa sem si mislila: delo, morda kakšne osebne skrbi. Nisem drezala vanj, a vpraševala sem ga o zločinu. Bil je nekoliko v zadregi, toda bila sem prepričana, da mu je nerodno, ker mi ne sme vsega zaupati. Niti najmanj si nisem mislila, da bi bil sam prizadet. Ob koncu razgovora je še rekel: Dosti mi je že vsega tega, navelič sem se že modre sukneje. Čez nekaj dni bom dopolnil 28 let, pa nimam nič od življenja!

Bila sem začudena, vendar sem mu čestitala za rojstni dan in mu še rekla: Najlepše je še pred vami, Slavko! No, naslednjega dne pa sem izvedela, da je bil on zločinec. Zdjaj se mi zdi, kakor da se je prišel posloviti!

POSKUS POBEGA

Kapun se ne more sprijazniti s svojo usodo. Prejšnji teden je v preiskovalnem zaporu začel razsajati in razbijati. Paznik je prišel k njemu v celico, a takrat ga je Kapun napadel. Mislijl je, da je sam, toda takoj sta bila v celici še dva paznika. Morali so ga krepko poprijeti, saj je bil Kapun eden izmed najboljših judoistov. Vendar so ga ukrotili in zasčiliti celico. Četudi pozna zaporniški red, mu pobeg ne bo uspel. Iz dneva v dan mu živci bolj popuščajo in ni več daleč do končnega razkritja na obravnavi.

Preiskovalni sodnik Slavko Nemanic, ki vodi preiskavo, nam sicer ni povedal nobenih podrobnosti, vendar je zadržil, da preiskava poteka v redu. Kakor hitro bodo zbrali vse potrebno gradivo, bodo sestavili obtožnico in posredovali zadevo v nadaljnji postopek.

Herbert Savodnik

Kvaliteta na psu

KDO JE KRIV ZA TAKSNO PRESKRBO Z MESOM NA SMARSKEM?

O izredno slabi preskrbi z mesom in kruhom, so občani na šmarskem že neštokrat razpravljali. Pri tem so poudarjali, kako je mogoče, da so ravno na tem — kmetijskem področju cene mesa tako visoke in je kvaliteta mesa tako slaba. Zaradi vse ostrejših kritik in nezadovoljstva je občina dovolila in aktivirala nekaj privatnih mesarij v Rogatcu, Bistrici ob Sotli in Kozjem. V Kozju je bila mesarija le mesec dni, nato je zadrugi uspelo, da jo je znova dobila nazaj. Toda da bi bilo vse lepo in prav — so cene in kvaliteta mesa ostale iste. Te se pa bistveno razlikujejo od cen in kvalitete v ostalih prodajalnih Mesnine.

Mnuli petek smo skupno s Francem Krizancem, tržnim inšpektorjem šmarske občine želeli preveriti, ali je res in v čem je — ta razlika med privatnim in družbenim sektorjem. Obiskali smo več krajev in prodajal, da bi v razgovoru s potrošniki in prodajalci ugotovili, kaj je res in kaj ni.

PAR REBER IN TRI GLAVE

Kakor hitro pravimo Rogaška, imamo pred očmi turizem. In nato pogosto slišimo ravno o tem ljubem turizmu marsikatero pikro. Na ta ali oni račun. Ni sadja, ni kvalitete, nega mesa in mesnih izdelkov. Gostinci kažejo s prsti na mesarje, gostje na gostince. Ze bežen obisk v rogaških prodajalnih mesa in mesnih izdelkov nam je razjasnil marsikatero kritiko. Obiskali smo vse tri prodajalne, ki jih ima ekonomska enota Mesniče.

Enostavno ni razumljivo, da v Takalcah (prodajalna 2) prodajalka vso sezono ni dobila kvalitetnejšega mesa. Rebra in drugo, manjvredno meso mi pripeljejo, pravi prodajalka. Dvakrat sem v nekaj mesecih dobila »slegle«. Kako naj s tem zadovoljim stranke? Drži, da prodajamo samo II. kvaliteto, toda še to meso je črno in staro.

Razstavljeno meso vsekakor ne dela najboljše reklame za proizvajalca. Toda občani, kot sami pravijo, so se morali in so se že na to navadili. Sedaj hodijo po meso, če je le prilika v Rogatec, tam seka privatnik ...

Pred prodajalno 3 smo ustavili Franca Furmana, ki je kupil dva kilograma svinjskega mesa za pečenko. Prodajalec ANTON BERK mu je nametal 5 kosov, ki so tehtali 27, 96, 17, 58 in 18 dkg, torej vsega skupaj 196 dkg!

»Kaj hočemo. Moramo vzeti takšno meso, kakršno nam da. Drugače se tega ne dobiš. O, mesarji so gospodje...« nam je komentirala stranka. Vsekakor dovolj zgovoren primer. No, inšpektor je prodajalca to pot podučil s štiritisočdinarskim čekom zanj in z enakim za gospodarsko organizacijo. Zaradi napačnega tehtanja in zato, ker prodajalec BERK ni obračunaval po paragonskih blokkih. Torej poleg slabe kakovosti še go-

lufija. Poleg tega je v isti prodajalni inšpektor izločil iz prodaje 1,40 kg »bočnika«, ker je bil pokvarjen. Če k temu dodamo, da je cel bočnik mnogo težji, ostane dejstvo, da je ta petek marsikdo jedel pokvarjeno meso. Dober tek ob teh cenah! Da, to dopoldne ni bilo v vsej Rogaški ničesar več kot samo dve vrsti drugo razrednega mesa in tri vrste klobas. Ne kranjskih in ne hrenovk.

ALI MORA BITI RES TAKO?

»Mi nismo krivi,« pravijo prodajalci. »Nikoli ne dobimo tistega, kar bi želeli ali kar smo naročili. Meso pa je že ob prevzemu slabe kvalitete. K temu še dodajmo, da nas oskrbujejo samo dvakrat tedensko ...«

Zato smo šli pogledat, v čem je ta razlika med privatnikom in Mesninami. Ze sam pogled v izložbeno okno mesarja RUDIJA ZUMERLA v Rogatcu daje slutiti, da lokal upravičeno nosi naziv MESARIJA. Prekrasni, čisti in sveži kosi — vabijo. Ne, to se ne da primerjati z Rogaško Slatino. Pri tem je cenik poglavje zase. Cene mesa veljajo za prvorazredno meso: goveje meso 1.100 din, (1.500), teletina 1.200 din, (1.600), svinjsko 950 din, (1.100) za kilogram. V oklepaju so cene za meso brez kosti. V prodajalnih Mesnine pa so cene II. vrste mesa, ki jih v vseh prodajalnih prodajajo: goveje meso kilogram 1.166 din, (1.520), teletina 1.396 din, (2.050), svinjsko 950 din, (1.190). Tudi tu je v oklepaju cena za meso brez kosti. Neverjetno je, da je meso druge vrste, ki pa po kvaliteti nitj za to vrsto pogosto ne ustreza — dražje kot pri privatniku meso prve vrste.

Prodajalca v prodajalni Mesnine v Rogatcu smo vprašali, zakaj ni na ceniku navedena kvaliteta mesa, kajti občan bi moral vedeti, kakšno meso kupuje.

»Lepo vas prosim,« je odvrnil. »Ljudje bi vedeli, da prodajam slabše meso in bi se teh nekaj strank izgubil.« Ob tem ni potreben komentar. Zanimivo je, da smo na skoraj iste cene, kot jih ima Zumerl, naleteli še v Bistrici ob Sotli, kjer prodaja privatnik VERBANCIC. Dobra kvaliteta in nizke cene. Povprašali smo upravnika ekonomske enote KZ v Rogatcu, tovariša DIRNBERKA, kaj meni, kje so vzroki za slabo kvaliteto in visoke cene? »Predvsem je to kriv prevoz. Mi gonimo živino na zakol v Sentjur. Nato vozimo nazaj meso, ki ga vlačimo iz hladilnika v hladilnik. Nočem govoriti, zakaj je tako. Vidi-te pa, da to ogromno stane. Cene pa drži uprava verjetno zato tako visoke, da sanira izgubo od prej. Poleg tega pri mesu zaslužimo mi, za-sluzi uprava Mesnine, zatem še centralna uprava, k temu pristejemo še maržo ...« Jaz se čudim, da je še taka cena ...« Torej smo tu.

V Kozju so pred poldrugim mesecem oddali poslovalnico privatniku.

Ko je po nekaj tednih zvedel za to upravni odbor zadruga, je nastal vihar. Privatnik je začel prodajati kvalitetno meso po podobnih cenah kot mesarja v Rogatcu in v Bistrici. Kaj sedaj? Našli so salamonsko rešitev. Prodajalno v Kozju so priključili nazaj zadrugi, obdržali mesarja in cene, seveda tudi kvaliteto. Da bo mir. Toda zakaj lahko v Kozju kupiš boljše meso kot v Rogaški Slatini in ceneje?! To sprašujejo tudi občani!

SRAM ME JE PRODAJATI TAKSNO MESO

»Ne boste mi verjeli, da sem kupljeno govedino kuhala cel večer, nato šla spat in vstala zopet ob štirih, da sem jo kuhala naprej. Po sedmih urah je bila še vedno trda ...« nam je pripovedovala neka gospodinja. »Takšno meso, kakršnega so nam enkrat na teden pripeljali, smo morali prodajati. Uro po prevzemu sta prišla tržni in sanitarni inšpektor in me kaznovala, ker je imelo meso duh in je bilo črno ...« nam je pripovedoval prodajalec. »Sram me je prodajati takšno meso ...«

V Bistrici ob Sotli bi skoraj nekoč prodajalec — linčali. Z razjarjenimi gospodinjami se ni igrali. To predvsem zato, ker je na hrvaški strani meso cenejše in kvalitetnejše.

»Mož je enkrat ali dvakrat na teden zapregel voz in hajdi na ono stran,« nam je pripovedovala gostilničarka Gabronova v Bistrici. »Nakupil je meso tam, kajti gostom nisem mogla prodajati juhe, ki je kljub temu, da sem meso izpirala — smrđela ...«

»Tako ko se zdi tele dobro — gre. Ti pa jej to črmino. Kako ne bi bilo drago, ko pa po trije hodijo pa eno kravo h kmetu, namesto da bi ta čas res proizvajali,« pravijo občani.

Drži pa, da so bile cene vse dotlej, dokler niso začeli sekati meso privatniki — nižje. I. kvaliteta po 1.296 din za kilogram. Ko so privatniki začeli prodajati po 1.100 dinarjev, so Mesnine ukinitile prodajo kvalitetnega mesa in začele s prodajo II. vrste po 1.166 dinarjev, češ da bi se s tem približali ceni ...

»Kot inšpektor moram prenašati očitke občanov na terenu na račun občine, inšpektorjev itd., zaradi te naše ljube demokracije, ki omogoča današnji monopolizem. Konkurenca je zdrava, to se že lepo vidi v Kozju,« pravi tržni inšpektor FRANC KRIZANEC. »Mi poznamo odkupne cene in vidimo račune! Nekje so rezerve! Pri izravnavanju kvalitete mesa s cenami — tu se neha poslovna in če hočete, še kakšna druga morala do potrošnikov!«

Ob tej naši akciji smo marsikje videli, da imajo potrošniki prav. Da prodajalci niso vsega krivi. Ostaja pa vprašanje, ZAKAJ TAKO? Dejstvo je, da je kvaliteta mesa na psu. A lahko bi bilo drugače.

J. Sever

Po topli in prijetni jeseni nas je v mnogem presenetila zima s snegom in mrazom, ki se menjuje še s hitrimi odjugami. Takšne spremembe so najprimernejše za najrazličnejše prehlade in gripo, proti čemer se skušamo zavarovati na razne načine. Doslej se je še povsod izkazalo najbolj učinkovito cepljenje proti gripi, ki so ga lani izvedli v mnogih celjskih podjetjih. Na sliki vidimo prizor takega cepljenja v tovarni emajlirane posode. Cetudi so podatki o tovrstni preventivi dokazali, da je cepljenje učinkovito in je bil zaradi tega bolezenski izpad z dela v prejšnjih jesenskih in zimskim dneh dosti manjši kakor običajno, še letos nismo zvedeli, da bi bili kje izvedli takšno preventivno cepljenje. Notranje rezerve so raznovrstne, a vprašanje je, če so vse tudi koristne! (Foto: V. David)

OB DNEVRU REPUBLIKE 29. NOVEMBRU ISKRENO ČESTITA VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, V ZELJI, DA BI BILO MEDSEBOJNO SODELOVANJE TUDI VNAPREJ TRDNO IN USPEŠNO

KOLEKTIV
OBRTNO GRADBENEGA
PODJETJA
»REMONT« CELJE

TEDNIKOVA AKCIJA V SAMOPOSTREŽNIH TRGOVINAH

Tatovi ne pridejo daleč

VSAK SE KAKO IZDA, DRUGIČ RAJSI NE POSKUSI

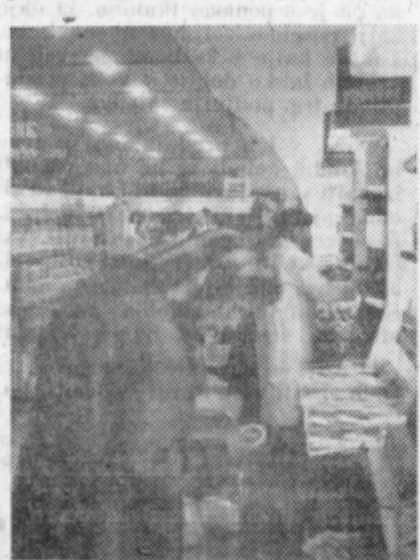
Potrošniki so s sistemom samopostrežbe zadovoljni in priznavajo vse prednosti tovrstne trgovine: naglo lahko izberejo, kadar se jim muči, če imajo časa dovolj, pa lahko prebirajo in premišljajo, kaj bi kupili.

Kljub temu so nekateri, ki menijo, da je v samopostrežnih trgovinah — prav zaradi njihove mikavnosti — še neka nevarnost, namreč izdelki in predmeti v okusnih ovitkih se s polje naravnost ponujajo, da bi jih kdo vtaknil v žep, namesto v košarico, ki je namenjena za priločni prenos nakupa mimo polic do blagajne. Od časa do časa zvemo na ulicah: pri »Centru« so ga dobili, pri »Merxu« je hotel krasti ...

Zato smo se odločili, da bi preizkusili, če je v samopostrežnih trgovinah mogoče kaj »smukniti«. Tednik se je dogovoril z vodstvom obeh največjih trgovskih hiš z živilskimi in potrošnimi potrebščinami, »Merxom« in »Centrom«, da bo nekega dne naš »tat« v eni izmed njihovih samopostrežnih prodajalnih med rednim nakupom poskusil nekaj »ukrasti«.

Acija je uspela. Izbrali smo dopoldne in uro nekega dne, ko so bile trgovine razmeroma polne kupcev. Naš »tat« je imel v žepu potrdilo, ki mu je dovoljevalo »kraj«. Poprej smo skrbno pregledali vse tr-

govine, izdelali načrte za »tatvino« kakor pravi lopovi in bili smo prepričani, da bomo uspeh.

V samopostrežni trgovini »Centere«

»Si pripravljen, sem vprašal tatu. »Sem,« je odvrnil še kar prepričljivo in se pomešal med kupce.

Malce tesno mu je bilo okoli srca in nehotje je otipal v žepu potrdilo, ki mu je dovoljevalo krasti. Počasi se je pomikal po trgovini, nabiral stvari, ki jih je zares kupoval, hkrati pa se je ogledoval, kdaj bi lahko kaj »ukradel«. Imel je občutek, da so vse oči prodajalk uprte vanj. Bilo mu je tesno, vendar je izkoristil trenutek in smuknil v žep zajetno kranjsko klobaso.

Postavil se je v vrsto in prišel do blagajne. Plačal in ...

»Bi stopili malo z mano v pisarno?« ga je vljudno povabila prikupna prodajalka.

»Zakaj pa?« je v zadregi vprašal naš »tat«.

»Nekaj vas bi radi vprašali!« Skomignil je z rameni in šel z njo v pisarno. »Imate kakšno potrdilo?« ga je tu vprašal poslovodja. »Tat« je izvlekel pooblastilo: »Mislim sem, da ga ne bom potreboval,« je dejal. »Zdaj pa pokažite klobaso?« ga je z nasmehom poprosila prodajalka. Izvlekel je klobaso in vsi smo se od srca smejali.

V drugem primeru je šlo za milo. »Bi hoteli z menoj v pisarno?« se je ponovilo vabilo pri blagajni in tako

dalje. Akcija je torej uspela — v prid samopostrežnih trgovin. V upravnih obeh trgovskih podjetjih so nam povedali, da so kupci si-

»Merxov« paviljon v Kranju

cer večidel zelo poštene in da se le redkokdaj primeri kakšna tatvina, a še takrat v 90% poskus prepričijo. »Vsak tat se kako izda,« so zatrjevale prodajalke in blagajničarke v vseh prodajalnih, ko smo hoteli izvedeti, kako odkrijejo storilca. Seveda nam niso povedali vseh podrobnosti, ker morajo čuvati svojo poslovno sposobnost. Načeloma velja ugotovitev: v vedenju vsa-

kogar, ki nima čiste vesti, je nekaj posebnega, mimo tega pa imajo povsod sistem skrivnega opazovanja z ogledali in drugimi pripomočki.

»In kako primete tatu?« — »Sami ste lahko videli, so nam odgovorili. Vselej smo zelo previdni in vljudni.« Z dogovorjenimi znamenji se med seboj opozorijo v primerih, ko ugotovijo poskus tatvine. Če pri blagajni osumljeni ne plača vsega, kar je vzel, ga vljudno povabijo, naj se zglesi v pisarni. Tam se z vsakim lepo pogovorijo, če pa tatvino dokažejo, se mora storilec seveda kasneje zagovarjati pred sodnikom.

»Se kdaj zmotite?« — »Včasih se tudi to primeri.« Za pomoto je vselej več razlogov. Nekateri kupci včasih kaj vzamejo, pa potem spet vrnejo, drugi poskusijo, pa si premislijo. »Marsikdaj najdemo kremo ali kak baterijski vložek med keksi!« Pomote zato res niso izključene. Pa vznemirjanje nedolžnih? Večidel razumejo in se našemu opravičevanju samo z razumevanjem nasmehejo. Vedo in razumejo, da vsakogar tako obzirno opozorimo, da res ne storimo nobene sramote. Včasih se pa kdo tudi razburi, značaji so različni!

Ob zaključku akcije še enkrat: tatvine se ne izplačajo, ker tatovi ne pridejo daleč. Tega se zavedajo, saj so poskusi zares redki in vsak rajši drugič ne poskuša več. Odnos med potrošnikom in prodajalcem je zato vedno bolj iskren, vedno več je zaupanja in prednosti samopostrežnih trgovin so tako iz dneva v dan bolj očitne. Zares bi bilo škoda, če bi jih ne imeli!

**KOLEKTIV
ŽELEZARNE
ŠTORE**

*čestita ob obletnici rojstva
nove Jugoslavije
vsem delovnim kolektivom
naše socialistične domovine*

**Komunalni zavod za
socialno zavarovanje
Celje**

*Ob dnevu republike čestitamo
vsem delovnim ljudem za njihovo
požrtvovalno
delo pri
graditvi
naše
domovine*

**KOVINSKO
PODJETJE**

**K
L
I
M
A
Celje**

*čestita
k dnevu republike
29. novembru
svojim poslovnim
prijateljem
in delovnim ljudem
naše domovine*

**ZLATARNA
CELJE** Tovarniška 7

Izdelava zlatega in srebrnega nakita
ter srebrnega jedilnega pribora

*iskreno
čestita
k dnevu
republike
29. novembru*

**OPEKARNA
LJUBEČNA -
BUKOVŽLA
K**

*čestita vsem svojim poslovnim
prijateljem k dnevu republike
29. novembru*

**KOLEKTIV
Tovarne
usnja
Šoštanj**

*pošilja iskrene
pozdrave
k prazniku
republike
29. novembru*

**GRADBENO
INDUSTRIJSKO
PODJETJE**

LJUBLJANSKA CESTA 16

gradi vse vrste visokih in nizkih gradenj ter montažna stanovanja po sistemu Jugomont. Vsa dela opravljamo strokovno, kvalitetno in hitro z uporabo lastne mehanizacije, sodobno tehniko in znanostjo.

INVESTITORJI, OBRAČAJTE SE NA NAS,
NAŠE USLUGE VAS BODO ZADOVOLJILE.

**Iskrene čestitke k dnevu republike
29. novembru — kolektiv „INGRADA“**

Ob velikem prazniku
socialistične Jugoslavije
29. NOVEMBRU, čestita
vsem svojim poslovnim

CINKARNA

prijateljem ter jim želi
uspehov pri krepitvi
ekonomske moči naše
domovine

metalurško
kemična
industrija
CELJE

GRADBENO INDUSTRIJSKO
PODJETJE

GRADIS

Gradbeno vodstvo Celje

s svojimi gradbišči

čestita vsem delovnim ljudem

za dan republike —

29. november

V počastitev

29. novembra

dneva republike,

čestita vsemu

delovnemu ljudstvu

kollektiv

**TOVARNE EMAJLIRANE
POSODE CELJE**

LIBELA

Iskrene čestitke k dnevu
republike 29. novembru

TOVARNA TEHTNIC Celje

Splošno obrtno podjetje

OBNOVA

CELJE

želi vsem delovnim ljudem
širok po Jugoslaviji veselo
praznovanje za praznik
republike - 29. november ter
hkrati mnogo delovnih uspehov
pri izgradnji socialističnih
odnosov v naši domovini

23. SLOVENKA: Julija

VISINA: 166 cm
TEZA: 66 kg
LASJE: Kostanjevi
OCI: Rjave

NAJLJUBSE:

- ROMAN (POVEST): Ameriška tragedija
- CVET: Vrtnica
- NARODNA PESEM: Pleničke je prala
- JED: Sadje
- OPRAVILO (KONJICEK): Fotografiranje
- PREGOVOR: Ni vse zlato kar se svetli!

24. SLOVENKA: Marica

VISINA: 160 cm
TEZA: 58 kg
LASJE: Plavi
OCI: Sive

NAJLJUBSE:

- ROMAN (POVEST): Ana Karenina
- CVET: Smarnica
- NARODNA PESEM: Moja dežela
- JED: Kruh
- OPRAVILO (KONJICEK): Pletenje
- PREGOVOR: Ljubo doma, kdor ga ima!

KUPON »SLOVENKA« ST. 23

TOCKE (od 0 do 100)

Izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tednik, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152.

KUPON »SLOVENKA« ST. 24

TOCKE (od 0 do 100)

Izrežite, nalepite na dopisnico in pošljite na naslov: Uredništvo Celjski tednik, Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152.

TRETI BREZPLACNI NAROCNIK!

Po današnji objavi bo na vrsti žrebne tretje serije med ocenjevalci. Ze uvodoma moramo opozoriti vse ocenjevalce, da smo se pri oštevilčevanju kuponov zmotili in objavili dvakrat kupona s številkami 17 in 18. Zato prosimo ocenjevalce, da izrežejo tudi napačno oštevilčena kupona in jima popravijo številke v 19 in 20. Izrezane, izpolnjene in na dopisnico nalepljene kupone pošljite na naslov do 6. decembra. Prosimo, da kuponov ne pošiljate v pisnih, temveč samo na dopisnicah. Izmed vseh pravilno izpoljenih kuponov na dopisnicah bomo spet izžrebali enega za enoletno brezplačno naročnino našega lista. Izid žrebanja bomo objavili že v številki 10. decembra.

POGOJI ZA SODELOVANJE

1. V natečaju lahko sodelujejo vse Slovenke, ki pošljejo ustrezno sliko in potrebne podatke. Ocenjevalci, ki izpolnjujejo kupone, naj upoštevajo prvenstveno, v koliki meri ustreza kandidatka njihovim predstavil (tipu) Slovenke. Kandidatke, ki nimajo primernih slik, se naj zgledajo v uredništvu; slikali jih bomo na naše stroške.

2. Ob zaključku natečaja bomo priredili veliko zabavno-reklamno in modno revijo (tudi v okoliških krajih), kjer bo občinstvo izbiralo »tip današnje Slovenke«. Zaključna prireditev bo v Celju, kjer bodo lahko kandidatke (po želji) nastopile tudi kot manekenke.

3. Za kandidatke s področnih prireditev in končno izbrano na zaključni prireditvi bodo sodelujoča podjetja pripravila vrsto praktičnih nagrad.

SODELUJEJO:

Trgovsko podjetje »MODA« iz Celja kot organizator in pokrovitelj prireditev, ki bo svoje nagrade določilo kasneje.

KOMPAS Ljubljana, postovalnica Celje, ki s svojim prvovrstnim poslovanjem vedno ustreže svojim strankam, vam nudi v teh dneh vrsto prijetnih potovanj (oglejte si podrobnosti na 7. strani!), predvsem pa ne zamudite prijave za novo drsalno revijo v Celovcu, ki vam bo nudila izredno zadovoljstvo s svojim novim programom. Kompas pa vam zagotavlja izredno ugodno potovanje, za kandidatke pa je določil štiri nagrade: 1. šestdnevno potovanje po Italiji, 2. petdnevno potovanje po Avstriji in Češki, 3. tridnevno potovanje po Avstriji in Češki in 4. dvodnevno potovanje v Budimpešto!

CIC DEBELJAK

S POTI NA HIMALAJO

Včeraj sva z Ljubom težko vstala. Minus 4 je kazalo v šotoru tabora I, ko je zazvonila ura. Morala sva najti prehod od tabora I preko velike terase Kangbachena do bodočih šotorov tabora 2. Popila sva čaj iz termovke, nabasala opremo in nekaj hrane, jaz sem privezal še snop bambusovih palic in zapustila sva ob sedmih zjutraj prazno taborišče ter odšla v neznan svet med skale in razpoke. Nekaj razpok in preves med skalami vzhodnega grebena Kangbachena in teraso, nama je dalo globoko sapo. Tu ne gre za alpinističen dosežek, najti morava prehod med stolpi, ki bo uporaben za Serpe in težke tovore. Neopisni direndaj ledenih serakov sva prehodila proti pričakovanju hitro. Zastavice na bambusu so kazale pot za nama. Terasa se vzdiguje enakomerno proti sedlu med Kangbachenom in Belim volom. Zdi se ravna toda altimeter riše višino in razdalja leže v noge. Dolge razpoke sekajo pobočje, nad glavo grozeče visijo ogromne ledene vesine.

Po petdeset metrov sva naenkrat kinknila med razpokami. Nato počitek za nekaj minut in tako uro za uro. Neznosna vročina naju je pritisnila k tlom. V steni Kangbachen je vladal mir, kot da nas hoče zvabiti čim višje. Opoldne sva dosegla široko razpoko pod sedlom in signirala mesto tabora 2. 5.800 metrov je kazal višinomer, sapa je kazala 8.000. Sonce je žgalo navpično, zdelo se je, da topi vse, kar je realnega.

Dvanajst pod ničlo je kazalo, ko sva legla včeraj v spalne vreče. Zopet en korak bližje Kangbachena, en korak k temu, da se potolaži radovednost človeka, ki hoče biti povsod in vedno.

Zaradi nerednih poštnih zvez z Nepalom je prišlo do neljube zamenjave vrstnega reda sestavkov Cica Debeljaka, ki nam jih je pošiljal s pošto. Na tem mestu bi moral biti po vrsti sestavek, ki smo ga objavili v prejšnji številki bralcem se za nehoteno pomoto vljudno opravičujemo.

Močni smo in pametni, toda ko pogledam skozi odprtino šotoru navzgor, v vrh, me postane strah. V boju smo z naravo in samo vprašam lahko: Kdo je močnejši? Samo sreča nas reši, pamet nikdar!

Vihar ne pojenja. Utrujajoče bobnenje po šotorih in brenčanje vrvice nas spravlja v bes, zgažene so edino drobne stezice s treh strani. Ena sama, nekaj globlja, pelje do zelene strehe: kuhinje.

Ležim v svojem šotoru, pod stropom je obešana steklenica z glukozom. Brez besed zreva z Jožetom v drobne kaplje tekoče hrane, ki izginja brezčutno v žilo. Štirinajst kilogramov je ostalo na gori in med tem viharjem pod šotorom. Vnetje želodčne sluznice je diagnoza in Jože dela kar more, da postanem podoben človeku.

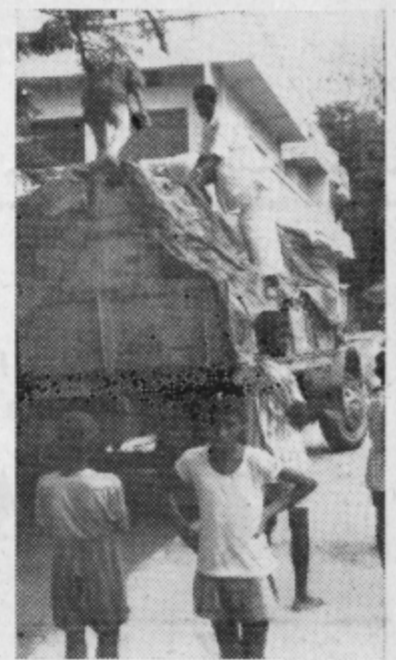
Ropotacija nad mano preneha. Plast snega se debeli, v kratkih presledkih stresuje gora odvišno breme. Ničesar ni blizu nas, samo megla in kosmiči, vendar vsakdo vidi skozi to zaveso gobaste oblake pršnih plazov, to belo kazen visokega sveta. Samo taktat, ko strese ledenik, se dvignejo glave; ta je udaril prav do konca.

»Tabor ena, javi se, tabor ena, javi se!« Vsak dan trikrat ob istem času slišim te besede. Naši yoki-tokie delajo s polno paro in brezhibno od baze do tabora 3. Energičen glas Jazve in zaspani bas Tonača so mi edino razvedrilo za nekaj minut. »Jazva, ne moremo naprej, enka je pod snegom »veter trga vrvi«. Jazvi seveda ne gre v glavo. Načrt hitrega naskoka splava po vodi. Jurišni oddelek te naše vojske je pokopan v snegu. Ze pred tednom je Ang Chering, naš kuhar

napovedal sneg in viharje, zmotil se ni za dan. Je pač te gore list in jemlje vsako, še tako bridko razočaranje kot nekaj, kar je moralo priti. Mi preklinjamo. Jazva grize šope svoje brade, kuhar kaže bele zobe in postreže z »black tea«. »Usoda« in s tem je zanj zadeva opravljena.

Končno sonce, mir in konec napetosti. Šotori potisnjeni k tlom in moje zdravje na psu. Zunan šotora se počutim kot na Novoga leta dan — pijanec brez alkohola. Zame je ta svet tako pust in nesrečen. Ljubo žalostno gleda, partner sem in visoko sva bila. Gre sam tega dne. Gotovo še pridem za teboj, če me le reši čudež in zopet stopim na nogo. Globoka gaz ostane za njim in trpek občutek krivde, da sem tu in ne bom morda nikdar več tam, kjer sem nehal pred deseti dnevi. Ali vsaj moje vrvi še držijo in bo prost prehod preko najtežjega?

Proti večeru me hrup pred kuhinjo našene v mraz. »Jaka. Kako čudežna beseda. Ob misli na vse, kar je užitnega v naši kuhinji, me strese mraz in se po-

veča pritisk na obe odprtini. Le besedo jak izgovarim brez gnusa in po dvanajstih dneh vesel občutim prvo slino. Nanj smo čakali, preklinjali vreme, rotili sneg in nosače in tolažili želodec. Hrane skoraj nobene, jak pa ne more do nas. Celo moj želodec je pozabil bolečino in zdravila tisto noč. Zgodilo se je nekaj velikega. Ko je po radiu zadonela vest o jaku in skorajšnji govodini na žaru, je bila zveza z enko prekinjena. Še sedaj ne vem, ali je Tonač padel od veselja in pritiska slin v nezavest, ali je odpoval radlo.

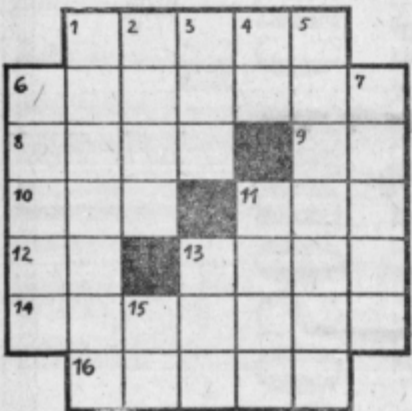
Pripravili smo se na veliki greh in legalno kršitev zakona, kajti namerni uboj jakovega govoda se krepko kaznuje po državnem pravu. Naš oficir, Serpe in kuhar so torej izginili za breg, pristopili so gonjaci — domačini in ubogi črni jak se je ponesrečil. Ob prvi poizkušnji zvečer je slo od ust do ust: »Ubogi revček! Skoda, da je tako slaba pot in se je ponesrečil. Tristo kilogramov rdečega, kadečega in dišečega mesa je zabingljalo pod kuhinjsko ponjavo: Ekspedicijo in mene bo rešil jak, če je še vera na tem svetu. S tekom sem pojedel svoj prvi grizljaj po trinajstih dneh in zaspal v upanju, da ostanem živ.

Prve pošiljke kuhanega mesa in krompirja so romale v višino kot bi jih prerodil in tudi jaz sem se pretegoval pred šotorom kot spomladanska čebela. »Zoran, jutri greva na enko! In šla sva počasi in bolj po kolenih, pa vendar prišla. Kamera me je še čakala od zadnjega sestopa in kar vesel se mi je zdel njen glas, ko sem z njo začrtal krog po ožarjenih grebenih od Kangbachena pa do Makaluja. Deset ur so rili gaz ta dan do dvojke. Ni ostalo dosti od nje. Polomljeno ogrodje, šotori stlačeni v sneg, razmetan in razsut material in dolgi nosovi naših fantov, ko so morali dalje v trojko na nočni počitek.

KRIŽANKA

VODORAVNO

1. ime portugalskega pomorščaka, ki je plul okrog Afrike in je leta 1498 priplul okrog Indije, 6. madžarsko žensko ime, 8. postava, 9. okrajšava za anno Domini, 10. ime ame-

riškega humorista Buchwalda, 11. zemeljska ožina na Malaki, 12. kemični znak za litij, 13. sestavina čaja, 14. obdobje slovenske književnosti od leta 1899 do leta 1918, 16. tropska ovijalka.

NAVPIČNO

1. starejše ime za soli, ki jih danes imenujemo sulfate, 2. grški didaktični pesnik iz obdobja helinizma, 3. mednarodni znak za klic na pomoč v sili, 4. dva različna soglasnika, 5. vrsta glasbila, 6. slavospjev, 7. mesto v južni Turčiji, znano po tobačni industriji, 11. znan slovenski namizno-teniški igralec, 13. žensko ime, 15. besedica v italijanskih plemiških naslovih.

RESITEV PREJSNJE KRIZANKE

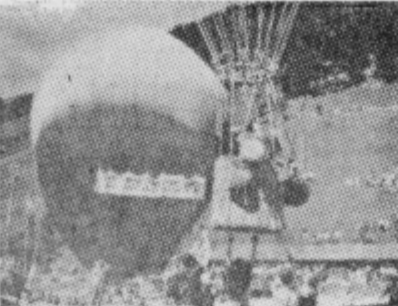
1. Dvina, 6. želodec, 8. uran, 9. re, 10. pik, 11. por, 12. av, 13. Sadi, 14. navplij, 16. Twain.

Osem dni po odhodu Francozov pred enajstimi leti so izbruhnili v Saigonu politični nemiri, ki so se hitro spremenili v vojno. Tedaj je bilo v Vietnamu samo 685 ameriških vojakov; zdaj jih je že 160.000. Vietnamska džungla je za ameriško vojsko pravi pek: ostrostrelci, pijavke, močvirja in jelekne pasti prinašajo sovražniku ogromne izgube. Stevilo žrtev se veča iz dneva v dan, med njimi tudi nedolžnih otrok. Na sliki: ranjena brata s strahom in grozo gledata za tistimi, ki so jima ubili starše.

jih je v vsej Evropi 17. Če upoštevamo ožje mestno področje, je na prvem mestu Tokio (8 milijonov 733 tisoč prebivalcev), sledi New York (8 milijonov 86 tisoč), Sanghaj (6 milijonov 900 tisoč), Moskva (6 milijonov 334 tisoč), Bombay (4 milijone 538, tisoč), London (3 milijone 184 tisoč), Pariz (2 milijona 790 tisoč) itd.

Pred nedavnim so v švicarskem letovišču Lautenbrünnen organizirali tekmovanje z baloni. Startalo je sedem balonov iz petih držav, ki so morali preleteti bernske Alpe ter se nato spustiti v dolino Rhône. Zmagal je balon Francije, ki je razdaljo 26 kilometrov preletel v štirih urah in dvajsetih minutah. Na sliki je eden izmed balonov na startu.

ZANIMIVOSTI

Največ zakonov na vsakih tisoč prebivalcev sklepajo v Evropi in Sovjetski zvezi. V skoraj več kot

polovici držav je od 1960. leta padlo število zakonskih zvez. Odstotek pada zlasti v vseh državah Južne Amerike, vtem ko v Kanadi, ZDA in v Evropi rase. V večini evropskih držav pride približno od 2 do 10 ločitev na 5000 prebivalcev.

IZLETNIK CELJE

vam nudi izredno ugoden obisk dunajske drsalne revije v Celovcu od 5. do 20. II. 1966. Nov spored bo zadovoljil tudi vse dosedanje obiskovalce, medtem ko bodo vsi prijavitelji lahko sodelovali v žrebanju za brezplačen obisk, če bodo izrezali vse oštevilčene slike in jih poslali do 8. I. 1966 v uredništvo Tednika. Ne zamudite enkratne prilike!

V vseh državah razen v Kambodži, Cejlonu, Indiji živijo žene delj od moških. V Združenih državah Amerike je življenjska doba žensk 73, moških 67 let, medtem ko živijo v Indiji moški 42, ženske pa 41 let.

Na svetu je danes okrog 80 mest, ki imajo več kot milijon prebivalcev. Pred desetimi leti jih je bilo le 60. Samo kitajska ima 14 mest z več kot milijon prebivalcev, medtem kosoč